

Stockholms
universitet

Kriminologiska institutionen

Tiggeriförbud: med ett "öppet hjärta" och "öppna ögon"

Nya Moderaternas ändring i sin politiska ställning till ett
tiggeriförbud

Examensarbete för kandidatexamen i kriminologi, 15 hp

Kriminologi

Grundnivå

Höstterminen 2018

Ida Eriksson & Malin Rydell

Tiggeriförbud: med ett ”öppet hjärta” och ”öppna ögon”

Nya Moderaternas ändring i sin politiska ställning om ett tiggeriförbud

Sammanfattning

Studiens syfte är att undersöka hur Nya Moderaterna motiverar och rättfärdigar sin politiska ställning i relation till tiggeri under åren 2014-2018 då den officiella ställningen i frågan under perioden förändrats. Tidigare forskning visar att det existerar en internationell trend av att sammanfläta strafflag med migrationslag, där skiljelinjen dem emellan blir allt mer otydlig. Sammanflätningen utgör grunden till det kriminologiska begreppet crimmigration. Både strafflagen och migrationslagen fungerar i grunden som system för inkludering och exkludering i samhället, där exkludering manifesteras genom att länder stänger ute människor med hjälp av gränser, regler och offentligt fördömande. Sverige är inget undantag för denna bredare trend. Studien tar avstamp i crimmigration och tanken om statens utförande av, vad Barker (2017) benämner, välmenande våld. Detta belyser hur statens välmenande ändamål kan leda till skadliga effekter. Studien utfördes med en diskursanalys inspirerad av Bacchis (2012) analysverktyg *”What’s the Problem Represented to be?”* och en analys av subjektspositionerna “allmänheten” och ”tiggarna” genom att analysera debattartiklar där politiker från Nya Moderaterna är skribenter, samt riksdagstryck. Genom detta metodologiska tillvägagångssätt undersöktes hur åtgärderna som Nya Moderaterna presenterar bidrar till att konstruera tiggeri som problem. Ur materialet identifierades två problemframställningar; nationalitet och fördelning av ansvar, som tillsammans säger något om den svenska självbilden. Resultatet visar en förskjutning av ansvar från Sverige till tiggarnas hemländer och likaså nationalistiska uteslutningstendenser som växt sig starkare. Den slutsats som dras utifrån detta är att Nya Moderaternas legitimeringsgrund förändras från att motivera att ”tiggarna” är lika mycket Sveriges ansvar som alla andra människor, till att fokusera på att behålla Sverige jämlikt med fokus på svenska medborgare.

Nyckelord

Tiggeri, Nya Moderaterna, Crimmigration, Benevolent violence, Fri rörlighet, Membership theory

Innehållsförteckning

1. Introduktion	1
1.1 Problemformulering och syfte	2
1.2 Disposition	3
2. Tidigare forskning	3
2.1 Crimmigration	4
2.2 Nyliberalism, skandinavisk exceptionalism och välfärdsstaten	5
2.3 Svensk lagstiftning, EU och romers situation	7
3. Teoretiskt ramverk	9
3.1 Teoridiskussion	9
4. Metod	10
4.1 Diskursanalys	10
4.2 Urval och Material	11
4.3 Genomförande av analys	13
4.4 Forskarroll och metodologiska begrepp	14
5. Resultat och analys	15
5.1 Nationalitet	15
5.2 Fördelning av ansvar	18
5.3 Den svenska självbilden	23
6. Diskussion och slutsatser	27
6.1 Framtida forskning	30
7. Källförteckning	31
7.1 Referenser	31
7.2 Analysmaterial	33
7.2.1 <i>Dagstidningsartiklar</i>	33
7.2.2 <i>Dagstidningsartiklar online</i>	34
7.2.3 <i>Riksdagstryck samt material från moderaterna</i>	35

1. Introduktion

Det existerar idag en internationell trend av att sammanfläta strafflag med migrationslag. Denna sammanflätning har gett upphov till begreppet crimmigration (Stumpf, 2006:376), där migrationslagar blir mer och mer utformade som strafflagar och skiljelinjen dem emellan blir allt mer otydlig. Stumpf (2006:380, 419) menar att både strafflagen och migrationslagen i grunden fungerar som system för inkludering och exkludering i samhället. Resultatet av denna sammanflätning har blivit en allt striktare syn på vem som inkluderas som medborgare (ibid.). Exkluderingen manifesteras enligt Stumpf (2006) genom att individer som inte ses som tillhörande nationen i allt större utsträckning hålls ute med hjälp av gränser, regler och offentligt fördömande. Sveriges kriminalpolitik går likt internationella trender i en allt striktare linje med krav på hårdare tag och mer kontroll (Demker & Duus-Otterström, 2009; Schclarek Mulinari, 2017) vilket gör crimmigration aktuellt inom den svenska kontexten. Dessa hårdare tag uppvisades exempelvis efter flyktingkrisen 2015 då migrationspolitiken stramades åt, men även i frågan om hur EU-medborgare som reser till Sverige för att tigger ska hanteras (Barker, 2018:1). Den svenska regeringen har haft olika åtgärdsförslag som svar på denna fråga, exempelvis avhysning (Barker, 2017:120). De politiska förslagen som riktas mot tiggeri grundas, enligt Barker (2017:121), i välfärdsstatens inbyggda dualitet vilket innebär att staten agerar med intentionen att hjälpa men att handlingarna leder till skadliga effekter. På liknande sätt analyserar Barker (2018) hanteringen av flyktingkrisen där hon argumenterar för att denna dualitet blottläggs under tider av kris.

Nya Moderaterna var ett parti som inför riksdagsvalet 2018 presenterade hårdare tag, både genom hårdare migrationspolitik men även genom ett förespråkande av ett nationellt tiggeriförbud. Nya Moderaterna har en historisk bakgrund av att förespråka hårdare kriminalpolitik. Partiet var det första som på 60-talet gick emot dåtidens dominerande rehabiliterande kriminalpolitik (Demker & Duus-Otterström, 2009:281). Även fast förordnandet av straffrättslig expansion inte är något nytt för Nya Moderaterna har partiet genomgått en förändring avseende tiggeri. Nya Moderaterna gick 2014, tillsammans med Alliansen, ut med ett gemensamt valmanifest där de skrev att Sverige som humanitär stormakt bör fortsätta vara en oas för världens flyktingar som flyr våld och förföljelse (Alliansen, 2014:50, 51). Samma år skrev Nya Moderaterna i sitt manifest till Europavalet att de värnade om den fria rörligheten inom EU för EU-medborgare, och tog avstånd från de antidemokratiska och främlingsfientliga krafter som de menade växt sig starka i Europa (Nya Moderaterna, 2014:5,7). Detta är en markant skillnad från vad som presenterades i valmanifestet inför

riksdagsvalet 2018 och den debatt Nya Moderaterna idag för kring att förbjuda tiggeri. I 2018 års valmanifest presenterades hur svenskt medborgarskap behöver få en högre värdering och att ett lands öppenhet inte är synonymt med oreglerad invandring (Nya Moderaterna, 2018:15,17). Det humanitära Sverige, som Alliansen argumenterade för under 2014, är ingenting som återfinns i Nya Moderaternas valmanifest inför riksdagsvalet 2018. Vidare framhävs negativa tongångar om den fria rörligheten inom EU då det är en kännbar konsekvens för Sverige att det kommer människor för att tigga.

Uppskattningsvis uppehåller sig 4000-5000 EU-medborgare i Sverige med syftet att fråga efter pengar på Sveriges gator. Detta menar Barker (2017:120-121) har genererat en oro kring jämlikhet och den höga livskvaliteten som existerar i Sverige. I Amnesty internationals årsrapport för 2017/18 presenteras en bild av de tiggande romernas situation i Sverige där trakasserier och nekande av grundläggande hjälp är vanliga inslag. Djuve, Friberg, Tyldum och Zang (2015:62) visar även på att situationen ser liknande ut i romernas hemländer, där de lever under extrem fattigdom. Den fria rörligheten i EU innebär att EU-medborgare behöver bli straffade för att kunna utvisas. Genom att kriminalisera tiggeri ges då en större möjlighet att avvisa dessa individer från landet (Franko Aas, 2014). Barker (2017:121) har myntat begreppet ”benevolent violence” (välmenande våld på svenska) för att beskriva en tendens där staten använder tvingande medel i fallet med tiggeri för att nå dess välmenande mål, men där dessa medel för att nå förbättring leder till skadliga effekter. Termen välmenande våld utvecklades i en tid då de politiska partierna var oense om möjliga åtgärder mot tiggeri, men då majoriteten *inte* ville förbjuda det. Föreslagna åtgärder då var vräkning och förflyttning av personer som tigger (ibid.:120). Barker (2017:127) tolkar dessa åtgärder som försök att exkludera EU-medborgare som tigger utan att behöva införa en kriminalisering, eftersom en sådan kriminalisering inte går i linje med Sveriges självbild som öppet och humanitärt. För svenskar är det enligt Barker (2017) upprörande att fattigdom och ojämlikhet blir en synlig del av samhället. Den påtagliga närvaron av personer som tigger har gett upphov till en livlig politisk debatt (ibid.:120), och hat och rasism mot romer har spridit sig på sociala medier och i kommentarsfält (Djuve et al., 2015:7-8).

1.1 Problemformulering och syfte

Debatten om tiggeriet i Sverige har tagit mycket plats på den politiska arenan (Barker, 2017). Nya Moderaterna argumenterar för att Sverige är ett humanitärt land men mot tiggare, och särskilt tiggare med romsk bakgrund, har exkluderande åsikter och uttalanden blivit dominerande där förbud mot tiggeri ses som en lämplig lösning. Studiens intresse för Nya

Moderaterna baseras på den förändring av åsikt som partiet genomgått gällande förbud av tiggeri mellan åren 2014 och 2018. Denna förändrade ställning i frågan måste motiveras och legitimeras och det är dessa motiveringar som är studiens intresse.

Många av de som befinner sig i Sverige för att tigga är EU-medborgare, där majoriteten är romer eller från Rumänien och Bulgarien (Barker, 2017:120). Därav faller det potentiella förbudet mot tiggeri in under crimmigration i linje med hur Franko Aas (2014) positionerar straff som ett tillvägagångssätt att avvisa icke-medlemmar. Med avstamp i Barkers (2017) tanke om statens välmenande våld syftar denna studie till att undersöka hur Nya Moderaterna motiverar och rättfärdigar sin politiska ställning i relation till tiggeri under en tid då de förändrat sin officiella ställning i frågan om tiggeriförbud. Därutöver ligger intresset i hur Nya Moderaterna positionerar ”allmänheten” och ”tiggarna” i relation till varandra för att legitimera sina åtgärdsförslag. Studiens forskningsfrågor är därav följande:

- Hur motiverar Nya Moderaterna sina politiska förslag i relation till tiggeri mellan åren 2014-2018?
- Hur positionerar Nya Moderaterna ”allmänheten” respektive ”tiggarna” i sina motiveringar?

1.2 Disposition

Studien är uppdelad i sju kapitel med tillhörande underrubriker. I detta inledande kapitel har grunden lagts för problemformuleringen och syftet med studien. Vidare i kapitel två behandlas tidigare forskning inom fältet. Kapitlet syftar till att belysa crimmigration i svensk kontext och i relation till romer. I kapitel tre diskuteras denna tidigare forskning, som utgör det teoretiska ramverket, i relation till denna studie och hur den tidigare forskningen ämnas att användas i analysen av det insamlade materialet. I kapitel fyra presenteras det metodologiska tillvägagångssättet och studiens vetenskapsteoretiska ansats diskuteras. Vidare redovisas materialet samt tillvägagångssätt vid analysförfarandet. Därefter följer kapitel fem med studiens resultat och analys för att sedan slutföras med slutsatser, diskussion och förslag på framtida forskning i kapitel sex. I kapitel sju presenteras uppsatsens källförteckningar bestående av referenser och analysmaterial.

2. Tidigare forskning

I detta kapitel presenteras tidigare forskning inom fältet uppsatsen belyser. Inledningsvis presenteras begreppet crimmigration, följt av en diskussion om olika sätt att conceptualisera begreppet. Därefter diskuteras olika grunder till vad som påverkat kontexten i Sverige.

Avslutningsvis redovisas svensk lagstiftning och EU-regler som rör tiggeri, samt romers situation i Sverige.

2.1 Crimmigration

Begreppet crimmigration beskrivs av Stumpf (2006:376) som en sammanslagning av migrationslag och straffrätt. På engelska bildar begreppen 'criminal' och 'immigration' i en förening ordet crimmigration. Migrationslagar har kommit att innefatta så många straffrättsattribut, att det inte längre finns en tydlig skillnad mellan migrationslagar och straffrättslagar. Detta har kommit att kallas för kriminaliseringen av migration. Crimmigration ses genom att en ökning av straffrättsliga konsekvenser påvisas vid överträdelser av migrationslagar och utvisning. Även invandrare som vistas i länder lagligt men som blivit dömda för brott tenderar att bli utvisade (Stumpf, 2006:369; Franko Aas, 2014:526-527).

En stor del i vem som blir föremål för crimmigration grundas enligt Stumpf (2006:397) i idén att positiva rättigheter kommer från ett socialt kontrakt mellan regeringen och folket, som är en av grunderna till "membership theory". Stumpf (2006:379) definierar denna teori som flexibel, där avvägningen av vilka som tillhör en grupp eller inte avgörs av beslutsfattarna i landet. Det sociala kontraktet innebär att staten och individen har en överenskommelse, där individen förväntas bete sig troget, och följa den överenskommelse som finns. Som svar förväntas staten skydda individen, vilket är en del av de positiva rättigheterna (Aleinikoff, 1986:1493). De som inte ingår i det sociala kontraktet och ändå är i kontakt med staten har ingen rätt att göra anspråk på de positiva rättigheterna, vilket även kan vara ett skäl till att exkludera individen eller gruppen ur samhället (Stumpf, 2006:398; Aleinikoff, 1986:1473). Franko Aas (2014:535) belyser vilka rättigheter som icke-medborgare inte anses vara berättigade till genom att förtydliga att stater inte menar att icke-medlemmar saknar rätt till grundläggande mänskliga rättigheter. Istället rör det ett ställningstagande att icke-medlemmar inte förtjänar rättigheter på en högre nivå som berör jämlikhet och rättvisa. Detta innebär att de exempelvis inte i samma utsträckning förtjänar en lika stark solidaritetskänsla eller samhällsinkludering (Ibid.). Vidare skriver Barker (2017:126) att icke-medlemmar utan lagligt uppehälle i Sverige, däribland EU-medborgare, rutinmässigt nekas rätten till de sociala fördelar som kommer med välfärden. En av anledningarna till att sammanslagningen av straffrätt och migrationslag är möjlig, menar Stumpf (2006) är den gemensamma funktionen där båda avgör vilka som ska exkluderas ur samhället. När olika föreställningar om medlemskap är inblandade i lagstiftningsprocessen menar Stumpf (2006:379) att grundläggande rättigheter avgörs beroende på vem lagstiftarna anser som medlem och icke-medlem. Detta kopplas till statens

sökande av medlemmar som ger sitt stöd och försvar till staten, samt önskan staten har om att göra sig av med fiender och lösdrivare (Aleinikoff, 1986:1474).

I Nya Moderaternas valmanifest 2018 motiverades ett nationellt tiggeriförbud. En sådan lag har dock inte stiftats än i Sverige och fokus hamnar då på debatten kring det potentiella tiggeriförbudet. Där Stumpf (2006) använder crimmigration som begrepp med fokus på straffrätten har van der Woude, van der Leun och Nijland (2014) utvecklat en konceptualisering av begreppet med fokus på just samhällelig och politisk debatt angående potentiella lagändringar. Van der Woude et al. (2014:562-563) belyser att förändringar som sker inom straffrätten inte kommer från tomma intet utan beror på den samhälleliga och politiska kontexten. Vidare noterar Bosworth och Guild (2008) att många inom fältet har hittat bevis för att invandrare och etniska minoriteter är föremål för såväl den politiska som den allmänna debatten om kriminalisering. Den möjliga kriminaliseringen av tiggeri kan förstås på olika sätt och utifrån flera perspektiv. I den svenska kontexten talas det dels om en individualisering av samhället, där nyliberalismen antas ha influerat ett hårdare kriminalpolitiskt klimat (Demker & Duus-Otterström, 2009; Jerre & Tham, 2010), men även om att välfärdsstatens egna mekanismer är de som ligger till grund för resonemangen kring en kriminalisering av tiggeri (Barker, 2017; Franko Aas, 2014).

2.2 Nyliberalism, skandinavisk exceptionalism och välfärdsstaten

Sverige har, tillsammans med de andra skandinaviska länderna, länge ansetts vara exceptionellt inom det kriminalpolitiska fältet. Cavadino och Dignan (2006) argumenterar för att det finns ett starkt samband mellan utvecklingen av straffrätten och hur utvecklad välfärdsstaten är. Uppfattningen är att Sverige har lyckats hålla en låg fängelsepopulation samt milda straff, trots en global tendens till det motsatta, på grund av välfärdsstaten (Cavadino & Dignan, 2006:5; Pratt & Eriksson, 2013:2-3, 8-9; Pratt, 2008:129). Vidare menar Cavadino och Dignan (2006) att de skandinaviska ländernas ideologi baseras på jämlikhet och solidaritet, samt omhändertagande av dem mindre lyckligt lottade i samhället. Pratt och Eriksson (2013) argumenterar för att skandinaviska länder uppvisar likhet och jämlikhet på ett sätt som engelskspråkiga länder inte gör. Detta härleds till att skandinaviska språk innefattar ord som representerar en inkludering och jämlikhetssträvan i samhället, som orden "likhet" och "lagom" (ibid.:33). De skandinaviska värderingarna medför att kriminella betraktas av staten som offer för negativa sociala förhållanden (ibid.:29). Detta har ifrågasatts av forskare, där de landat i olika slutsatser. Jerre och Tham (2010) och likaså Demker och Duus-Otterström (2009) argumenterar för, i linje med Cavadino och Dignan (2006), att brottslighet tidigare sågs som en

brist i välfärden, där rehabilitering och samhällsreformer blev den naturliga följd. De menar dock att det idag har skett ett politiskt skifte i Sverige där individen som utfört en brottslig handling ses som ansvarig för sig själv och bör vara beredd på att ta det straff som hen får. Detta skifte menar Jerre och Tham (2010) beror på att det samhällseliga klimatet präglas av nyliberalismen och Demker och Duus-Otterström (2009) argumenterar för att det bottnar i individualiseringen av samhället.

Andra författare, särskilt Barker (2017) och delvis Franko Aas (2014), lägger större fokus vid att statens agerande påverkas av mekanismerna inom välfärdsstaten. Detta i kontrast till Cavadino och Dignan (2006) och Pratt och Eriksson (2006) som argumenterar för att det nyliberala samhället är orsaken. Barker (2017) menar att utvecklingen i Sverige snarare beror på välfärdsstatens egna behov, än den nyliberala utvecklingen. Enligt Barker (2017) är det även viktigt att förstå relationen mellan välfärdens resurser, samt det medlemskap som kopplas till dessa resurser. Hon argumenterar för att den svenska välfärdsstaten, även kallad folkhemmet, utvecklade två ”axlar” av medlemskap som baserades på två olika grunder. Den ena baseras på politiskt medborgarskap och den andra på nationell och kulturell gemenskap, där den förstnämnda är den dominanta (ibid.:127). Det politiska medborgarskapet bygger på jämlikhet, där alla är fria och har lika rätt till trygghet, men även förväntas bidra till samhället. Nationell och kulturell gemenskap baseras istället på ett folk som genom blodsband samt delad nationalitet och kultur är länkade till folkhemmet. Enligt Barker (2017) anses romer som tigger vara utomstående utifrån båda grunderna. Enligt den första grunden ses de som illegitima arbetare eftersom att de tigger. Enligt den andra grunden begränsas solidariteten gentemot dem eftersom att de inte delar nationell eller kulturell grund med medborgarna i landet (ibid.). En kulturell intolerans mot ojämlikhet och kränkningar är en stark drivkraft till regeringens respons på tiggeri, baserad i den dominantaxeln av folkhemmet, det politiska medborgarskapet. På det sättet är regeringens respons ett sätt att upprätthålla jämlikhet och värdighet och statens anledning att rättfärdiga ingripanden som kan ha våldsamma effekter (ibid.:134). Romer kommer till Sverige för att försörja sig och skicka pengar till sina familjer i hemlandet. Dock leder statens försök att skydda utsatta romer till en omöjlighet för dem att försörja sig, vilket enligt Barker (2017:121) är en handling som kan beskrivas som en form av välmenande våld. Barker (2017:120) menar att välmenande våld karaktäriserar de skandinaviska välfärdsstaterna, där deras inkluderande dimensioner kolliderar med deras nationalistiska utslutningstendenser.

Franko Aas (2014) lägger delvis fokus vid välfärdsstatens mekanismer och delvis vid nyliberalismen. Hon skriver om *vem* och *vad* när det kommer till bestraffning och att detta har att göra med frågan om vem som är föremål för den straffrättsliga diskursen och dess praktik.

Franko Aas (2014:521) delar upp rättvisa i två delar; normal och onormal, där den normala rättvisan praktiseras på nationell nivå på medborgare och den onormala praktiseras på icke-medborgare. Den normala, som går i linje med Cavadino och Dignans (2006) resonemang, är mildare med intention att återintegrera människor i samhället. Den onormala, som icke-medborgare utsätts för, är däremot av exkluderande slag (Franko Aas, 2014:521). Franko Aas (2014:521) menar att den onormala rättvisan som går i nyliberalismens väg med strängare straff och exkludering kan ses som exceptionell i relation till den skandinaviska exceptionalismen, som i bred utsträckning används som förklaring till varför skandinaviska länder är mindre straffbenägna. Franko Aas (2014) presenterar alltså en skandinavisk exceptionalism som är mer straffbenägen än den beskriven av Cavadino och Dignan (2006). Inom den normala rättvisan menar hon att det går att tala om skandinavisk exceptionalism, medan det inom den onormala rättvisan går att tala om en mer straffbenägen exceptionalism. En kriminalisering av tiggeri inkluderas enligt Franko Aas (2014) inom den onormala rättvisan, där en kriminalisering medför ett införande av straff. Detta kan, och lär, enligt Franko Aas (2014:529) användas som ett verktyg för att möjliggöra en exkludering av EU-medborgare som utan att ha blivit dömda inte kan utvisas med legitima skäl p.g.a. den fria rörligheten inom EU.

2.3 Svensk lagstiftning, EU och romers situation

Sverige blev medlem i Europeiska Unionen år 1995 (Socialstyrelsen, 2013:39). Samarbetet innebar att gränserna mellan de då 13 medlemsländerna öppnades och idag har Unionen 28 medlemsländer (Socialstyrelsen, 2013:39; Riksdagen, 2018b). Sedan Rumänien 2007 anslöt till EU har marginaliserade grupper från delar av det rumänska samhället migrerat till skandinaviska länder (Djuve et al., 2015:19, 7). Romer med rumänskt medborgarskap som i hemlandet lever i extrem fattigdom tenderar att vara de som reser till de skandinaviska länderna för att tigga (ibid.:62). Romerna befinner sig i en särskilt svår situation till följd av förföljelse och diskriminering, och många romer saknar dokument och lever som statslösa (Socialstyrelsen, 2013:39,40).

Den svenska staten har i en vitbok gett en offentlig ursäkt för att staten historiskt varit en del av diskrimineringen som romer utsatts för (Ds 2014:8). En vitbok syftar till att synliggöra en regerings ställningstaganden (Nationalencyklopedin, *u.å.*) Denna vitbok ämnade belysa hur romer under det senaste seklet utsatts för övergrepp och kränkningar (Ds 2014:8). Vitboken

belyser bland annat Sveriges lösdriverilag som grundades i att ”tattarna”¹ sågs som en samhällsfara, och motiverades i att lösdriveri likställdes med brottslighet (Ds 2014:8:26-27,28). Lagstiftning om lösdriveri gällde specifikt romer som ansågs vara en samhällsfara, och var grunden till kartläggningen av romer som kodades utifrån etnisk tillhörighet. Detta beteende har inte varit unikt för Sverige utan förekommit i flera europeiska länder som ett verktyg mot romers existens, där romer förklarats som ett hot som staten måste försvaras ifrån (Ds 2014:8:23-24). Kartläggningen leder in till ras-/etnisk profilering och rasism, där rasism definieras som ett dominanssystem av ojämlika maktförhållanden som baseras på ras och etnicitet (Schclarek Mulinari, 2017:8). Ras-/etnisk profilering har ingen enhetlig definition enligt Schclarek Mulinari (2017:8) men ställs mot principen att alla är lika inför lagen och diskuteras i relation till rasism och strukturell diskriminering.

Vitboken lyfter det som särskilt allvarligt att romer ofta utpekas som en samhällsfara av politiker, som med hjälp av sådana uttalanden försöker att få gehör för sina argument genom att ställa krav på tuffa tag mot minoriteten (Ds, 2014:8:14). Politikernas utspel kan enligt hur Schclarek Mulinari (2017) definierat rasism ses som ett rasistiskt utspel för att upprätthålla sin makt i samhället, och därigenom upprätthålla ojämlika maktstrukturer. Vidare går det i linje med vad Franko Aas (2014) skriver om onormal rättvisa och statens användning av straff som ett verktyg för att kunna legitimera exkludering av människor. Detta tillvägagångssätt för att möjliggöra exkludering är av relevans i relation till EU-medborgare som har rätt att vistas i Sverige under den fria rörligheten inom Schengensamarbetet (Socialstyrelsen, 2013:9-10; Migrationsverket, 2018).

Vem som har rätt att resa in, vistas och arbeta i Sverige behandlas i utlänningslagen (SFS 2005:716) och utlänningsförordningen (SFS 2006:97). I utlänningslagen finns regler om uppehållstillstånd, utvisning, avvisning och medborgarskap (SFS 2005:716). Som medlem i EU är inte riksdagen ensam om att kunna besluta om lagar som ska gälla i Sverige; det görs också på EU-nivå genom direktiv från ministerrådet och Europaparlamentet (Riksdagen, 2018a; Riksdagen, 2018c). Direktiv är EU-lagar som införs i medlemsländernas nationella lagstiftning, som utlänningslagen (SFS 2005:716) gällande frirörlighetsdirektivet i Sverige. Dock lämnas beslutet till medlemsländerna om exakt hur införandet av direktivet ska göras (Riksdagen, 2018c). I Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG, även kallad rörlighetsdirektivet, anges en definition av vad EU-medborgarskapet tillför. EU-medborgarskapet ger alla EU-

¹ I lösdriverilagen definierades ”tattare” som en blandras mellan zigenare och svenskar, där ”tattare” ansågs mer befästa i det svenska samhället än zigenare (Ds 2014:8:29).

medborgare rätten att röra sig fritt och uppehålla sig inom medlemsstaterna. Då en EU-medborgare utövar sin rätt till rörlighet och vistas i ett annat medlemsland, är det detta medborgarskap som utgör personens grundläggande status (2004/38/EG). Rörlighetsdirektivet anger likaså att om en EU-medborgare ska stanna längre än tre månader i ett annat medlemsland, ska vistelsen inte medföra en orimlig belastning för mottagande medlemsstaten.

Trots den fria rörligheten inom EU-området menar Barker (2017:121) att romer blir utsatta genom svenska rörlighetskontroller. Barker (2017) förklarar detta med att romer inte faller in i redan etablerade svenska migrationsmönstret. Hon menar att de representerar ett annorlunda fall då de inte ingår i varken flykt- eller arbetsmigration eller familjeåterförening vilket är huvudanledningarna för migration till Sverige. Detta är enligt Barker (2017:121) en av anledningarna till att staten anser sig behöva hitta nya sätt att agera gentemot dessa EU-medborgare. Genom att kriminalisera tiggeri möjliggörs en utvisning då utlänningslagen nämner att fria rörligheten kan upphöra om en person blivit dömd för ett brott (SFS 2005:716).

3. Teoretiskt ramverk

I detta kapitel presenteras studiens teoretiska ramverk som har sin utgångspunkt i den tidigare forskningen som presenterats ovan. De utvalda termerna kommer här presenteras igen, i relation till varandra samt hur de är ämnade att användas för studiens syfte och i analysarbetet.

3.1 Teoridiskussion

Teorierna och termerna presenterade under tidigare forskning utgör grunden för uppsatsens teoretiska ramverk och medför olika mening till uppsatsens syfte och analys. Vidare kommer de utvalda teorierna och termerna undersökas inom ramen för utvalda delar av Bacchis (2012a) analysverktyg *"What's the Problem Represented to Be?"* (WPR). Van der Woude et al. (2014) erbjuder grunden till uppsatsens utgångspunkt i och med deras utvidgade definition av vad som ingår inom crimmigration. Detta då Stumpfs (2006) definition av crimmigration har fokus på redan existerande lagar och statens agerande som baseras på dessa. Van der Woude et al's. (2014) konceptualisering av crimmigration ämnar istället undersöka bakgrunden till vad som möjligtvis kommer att bli en inblandning av straffrätt i migrationslag om kriminalisering av tiggeri införs. Denna konceptualisering går i linje med studiens metodologiska tillvägagångssätt som är inspirerat av Bacchis (2012a) WPR. Bacchi (2012a:21) belyser att analysen bör starta med vad som föreslås som åtgärd då detta avslöjar vad som anses som problematiskt och som i förlängningen behöver förändras. Denna analysmetod kopplas till van der Woude et al's.

(2014) konceptualiseringen på så sätt att den innefattar debatten angående potentiella lagändringar, där mer specifikt förslag på åtgärder lyfts. Genom att titta på hur problem framställs i debatten och vilka antaganden och förutsättningar som ligger till grund för denna problemframställning går det att belysa att effekter och potentiella lagförändringar beror på samhälleliga och politiska kontexten. Kopplat till kriminalisering av tiggeri lyfts frågan om vem som ska få inkluderas och vem som står inför exkludering, vilket åskådliggörs genom Stumpfs (2006) koppling av membership theory till crimmigration, där membership theory ses som avgörande i vem som blir föremål för crimmigration.

Med avstamp i folkhemmets grunder, bestående av ett politiskt medborgarskap och en kulturell och nationell gemenskap, och Barkers term välmenande våld (2017) undersöks hur Nya Moderaterna motiverar och rättfärdigar sin politiska ställning till tiggeri. De olika grunderna, som Barker (2017) diskuterar, för att vara värdig ett medlemskap i välfärdsstaten, kopplas vidare till Stumpfs (2006) teoretiserande om medborgarskap till ”membership theory” med tanken att de som blir utsatta för tvingande medel är de som politikerna önskar exkludera. Termen välmenande våld tillämpas genom att försöka återfinna hur viljan att kriminalisera kan legitimeras i att man vill väl men att konsekvenserna för individen som utsätts blir skadliga.

4. Metod

I detta kapitel presenteras studiens tillvägagångssätt och metodologiska utgångspunkter. Den valda analysmetoden presenteras samt motiveras. Vidare diskuteras urval och vilket material som kommer ligga till grund för studiens resultat och diskussion. Därefter diskuteras forskarroll samt metodologiska begrepp relevanta för studien, som exempelvis transparens och intrasubjektivitet.

4.1 Diskursanalys

Studiens utgångspunkt är en diskursanalys. Vad en ”diskurs” är definieras olika inom olika analysinriktningar. En diskurs syftar aldrig på texten i sig utan på praktiker och regler som har med textproduktion att göra, till exempel vad som tas som givet i ett visst sammanhang eller vilka kategoriseringar som görs (Boréus, 2015b:164). Diskursen berör alltså inte enbart ”talet om” utan innefattar hur ”ting” görs eller framträder ur praktiker (Boréus, 2015a:177; Bacchi, 2012a:4). Eftersom diskurser påverkar hur vi uppfattar världen är det viktigt att de synliggörs och analyseras. Diskurser, och våra föreställningar, producerar konsekvenser för makt och grupperns samhälleliga ställning samt vilka som anses tillhöra samma grupp (Boréus, 2015a:182;

2015b:158). Detta leder in på begreppet subjekspositioner, som avser det utrymme en individ får att agera beroende på hur hen kategoriseras (Boréus, 2015b:165).

Studiens metodologiska tillvägagångssätt är en analys inspirerad av Bacchis WPR (2012a), samt genom en analys av subjekspositionerna ”tiggarna” och ”allmänheten”. Bacchi (2012a) menar att subjekt framställs i problemframställningen, så kallad subjektifiering. På vilket sätt Nya Moderaterna konstruerar ”tiggarna” och även ”allmänheten” spelar roll då det säger något om vem som tillhör kategorin och i förlängningen vilka möjligheter eller begränsningar denna individ får. Vid analys av ”allmänheten” och hur Nya Moderaterna positionerar dem avser studien att undersöka hur Nya Moderaterna ställer ”tiggarna” och ”allmänheten” i relation till varandra för att legitimera sin föreslagna åtgärd. Bacchi (2012a) baserar sin analys utifrån sex olika frågor och menar att varje politiskt förslag är en normativ text, där praktiken bygger på en viss problematisering. Med detta perspektiv ses inte problem som existerande, redo att upptäckas, utan snarare som att de skapas och upprätthålls genom diskursiva praktiker (ibid.). Förbud mot tiggeri ses alltså utifrån detta perspektiv inte som ett svar på ett existerande problem. Däremot förutsätter denna åtgärd en viss problemframställning, vilken representerar vad som upplevs behöver förändras och därav också hur problemet skapas (ibid.:4). Genom politiska förslag och åtgärder kan det spåras vilka antaganden som görs om ”problemet” och de grupper som berörs i problemframställningen. En och samma åtgärd kan dock legitimeras på olika sätt och helt olika politiska åtgärder skulle även kunna legitimeras på liknande sätt (Bacchi, 2012b). Utifrån detta synsätt styrs allmänheten av problemframställningarna och inte av åtgärderna i sig. Detta innebär att problemframställningar har effekter för hur människor lever sina liv eftersom de skapar en viss förståelse för vad som är ”problemet” (ibid.:22).

4.2 Urval och Material

Den största delen av den politiska kommunikationen sker via medier (Nygren, 2005:17), vilket är anledningen till att denna plattform har valts som utgångspunkt. Mer specifikt har debattartiklar från både tryckta tidningar och tidningar online analyserats. Beslutet av analysmaterial har baserats på två grunder. Dels att det analyserade materialet skulle komma direkt från skribenter som kopplas till Nya Moderaterna och dels utifrån etiska aspekter. Debattartiklar gav möjlighet att analysera text där partirepresentanter kontrollerat över budskapet. Av samma anledning har inte media i form av TV valts då programledare kan styra samtalet och programmet kan klippas på ett sätt som får budskapet politikern vill framföra att bli missvisande (Vetenskapsrådet, 2002). Genom att använda debattartiklar bör skribenterna

som utgör materialurvalet vara medvetna om att deras artikel är öppen för att tolkas och analyseras, eftersom de publiceras i rikstäckande tidningar. Med detta resonemang blir inte tolkandet av andras åsikter etiskt problematiskt.

Tidningarna i fokus har varit de som är rikstäckande samt anses som störst och därigenom når ut till flest människor. Dagens Nyheter, Svenska Dagbladet, Expressen och Aftonbladet var de tidningar som valdes ut. Dagens Nyheter och Svenska Dagbladet är rikstäckande morgontidningar, som får sin finansiering från prenumeranter (Nygren, 2005:127). Expressen och Aftonbladet är rikstäckande kvällstidningar, som har ett tryck på sig att sälja upplagor (ibid.:127-128). Utöver de fyra rikstäckande tidningarna har Göteborgs-Posten inkluderats till materialet, vilket är en tidning som inte är rikstäckande men som publicerar nyheter som rör nationell nivå och når ut till ett stort antal läsare, dock begränsat till sydvästra Sverige (Göteborgs-Posten, *u.å.*). Utöver Göteborgs-Posten har även sex debattartiklar från mindre lokaltidningar inkluderats i materialet där Tomas Tobé² var skribent eller medskribent. Dessa artiklar kan därav tolkas vara i linje med den politiska ledningen. Dessa har inkluderats med motiveringen att bredda mängden material samt att frågan om ett tiggeriförbud inte enbart har diskuterats på nationell nivå, utan även varit en omdebatterad fråga på kommunal nivå under tidsperioden.

Valet att analysera publicerat, befintligt textmaterial baserades på faktorer relaterat till tid, ekonomi, material och urval. Nackdelen med intervjuer är att politiker är medievana, vilket kan leda till att intervjuer inte leder till en mer djupgående eller personlig empiri än vad som finns att tillgå genom debattartiklar i nyhetsmedia (Eriksson-Zetterquist & Ahrne, 2015:49). Genom att analysera befintligt textmaterial frångicks problem med att inte lyckas samla in tillräckligt med material, som vid intervju som metod då det är svårt att avgöra hur många intervjuer som behöver genomföras för att kunna starta en analys (Bryman, 2011:436). Med analys av publicerat material ges möjligheten till större mängd material och som kan hittas på kortare tid än genom kvalitativa intervjuer.

Urvalet av artiklar har gjorts med hjälp av det digitala nyhetsarkivet Retriever. Utöver en strukturerad sökning via Retriever är enstaka debattartiklar inkluderade genom ett snöbollsurval. I Retriever söktes artiklar utifrån de kombinerade sökorden ”Moderat*” och ”Tigg*”. De artiklar som valdes ut vid första urvalet var de där antingen en kommunpolitiker eller rikspolitiker från Nya Moderaterna hade formulerat en egen text där tiggeri diskuterades.

² Tomas Tobé var Nya Moderaternas partisekreterare fram till juli 2017 och har tidigare varit ordförande men är numera ledamot i riksdagens justitieutskott (Riksdagen, *u.å.*).

Sökningen gjordes även efter att artiklarna skulle begränsas inom tidsspannet 1 januari 2014 till 1 oktober 2018. Detta för att säkerställa att så många artiklar som möjligt skulle komma med från perioderna före de båda valen. En artikel hittades genom att den var länkad i en annan debattartikel. Detta innebär att den inkluderades genom ett snöbollsurval (ibid.:196). Sökningen resulterade i 31 debattartiklar ur både tryckta tidningar och tidningar online där politiker från Nya Moderaterna motiverar och framför sina politiska förslag gällande tiggeri. Av de 31 debattartiklarna materialet består av är 14 funna i tryckta tidningar och 17 från tidningar online. 9 artiklar kommer ifrån Expressen (varav en från kvällsposten), 6st från Svenska Dagbladet, 4st från Dagens Nyheter, 4st från Aftonbladet och sedan 6st artiklar från 6 olika lokala tidningar³. Riksdagstryck har använts som kompletterande material vid sidan av debattartiklar vilket motiveras i att det förkom få debattartiklar under tiden Nya Moderaterna ställde sig kritiska till ett tiggeriförbud. Initialt var tanken att analysmaterialet skulle bestå av riksdagstryck i form av propositioner, motioner, riksdagsdebatter och manifest. Vid närmare anblick av materialet konstaterades dock att sådant material inte i samma utsträckning anspelade på relationen mellan ”tiggarna” och ”allmänheten”, samt hur politikerna positionerar dessa i sina motiveringar.

4.3 Genomförande av analys

En diskursanalys inspirerad av Bacchi´s WPR upplägg genomfördes, där tre av de sex frågorna applicerades på materialet. Dessa var: (1) Vad är problemet som presenteras i åtgärdsförslaget? (2) Vilka förutsättningar eller antaganden ligger till grund för denna problemframställning? (5) Vilka effekter produceras av denna problemframställning? Debattartiklarna har analyserats utifrån vad Nya Moderaterna menar är en lösning på tiggeri och hur denna lösning presenterar tiggeri som ett problem. Vidare har analysen baserats på vilka förutsättningar och antaganden som underbygger detta samt vad det ger för effekter (Bacchi, 2012a). Analysen har delats upp utifrån två återkommande problemframställningar som återfanns i materialet, vilka var ”nationalitet” och ”fördelning av ansvar”. Båda dessa problemframställningar illustrerar en svensk nationell självbild. Dessa återfanns i Nya Moderaternas åtgärder vilka var ett kritiskt ställningstagande till tiggeriförbud, ett förslag till förbud av organiserat tiggeri samt förslag att införa ett nationellt tiggeriförbud. Genom att följa Bacchi (2012a) utgick analysen från förslagen kring tiggeri och genom att utifrån dem arbeta ”bakåt” härleddes hur förslaget producerar ett ”problem”. En problematisering är enligt Bacchi (2012a) en beskrivning för att förstå tänkandet bakom en praktik. Specifikt hur Nya Moderaternas politiska ställning angående

³ För utförlig information se analysmaterial under rubrik 7.2.

tiggeri förändrades under åren 2014-2018 och om relationen som beskrivs mellan ”tiggarna” och ”allmänheten” används som ett medel att legitimera ett förbud. Genom att angripa materialet med utgångspunkt i åtgärden och därefter undersöka hur problemet framställs i den politiska debatten kan den första frågeställningen om hur Nya Moderaterna motiverar sina politiska förslag besvaras. Initialt ställdes de två första frågorna kring problemframställning och underliggande antaganden till materialet. Utifrån detta identifierades mönster som kom att utgöra grunden för ”nationalitet” och ”fördelning av ansvar”. Då dessa problemframställningar hade identifierats angreps materialet igen, genom att undersöka vilka effekter representationen producerar. Vidare inspirerades även analysen av subjekspositioner av Bacchi (2012a), där resonemanget underbyggs av vad som underförstås och impliceras. Genom att analysera debattartiklar specifikt inriktade på att förbjuda eller inte förbjuda tiggeri kan det identifieras vad som gör att individer kategoriseras på ett visst sätt samt synliggöras vilka praktiker som framställs som berättigade gentemot den specifika gruppen. Vidare kan det även undersökas hur relationen till andra grupper framställs (Boréus, 2015a), vilket är av relevans då syftet är att se hur Nya Moderaterna positionerar ”allmänheten” och ”tiggarna” i relation till varandra.

4.4 Forskarroll och metodologiska begrepp

I produktionen av forskning ska det ur ett vetenskapligt perspektiv inte spela någon roll vilka värderingar som ligger bakom, så länge dessa inte påverkar resultatet (Thurén, 2007:54). Detta är dock något som anses vara omöjligt enligt många författare (Thurén, 2007; Philips & Earle, 2010; Becker, 1967). De påvisar att den forskning som bedrivs färgas av forskarens egen historia och identitet, samt personliga och politiska sympatier. Förbud av tiggeri har exempelvis identifierats som problematiskt enligt författarna till denna studie, vars uppfattning präglas av personlig politisk ställning och människosyn, vilket visar på en viss förförståelse samt ett visst ställningstagande. Hade förförståelsen och ställningstagandet sett annorlunda ut hade möjligen inte just tiggerifrågan som problem identifierats. Genom att ha detta förhållningssätt som grund påverkas även hur forskaren ställer sig till olika metodologiska synsätt och begrepp.

Vanligt förekommande begrepp inom forskning är reliabilitet och validitet, som står för om studien är tillförlitlig och har undersökt det den skulle (Thurén, 2007:26). Dock behöver dessa begrepp problematiseras i relation till den valda metoden och till det konstruktivistiska angreppssättet studien har. Antagandet som här görs är att kategorier och objekt inte existerar utan ”blir till” genom tal och praktiker (Bletsas, 2012; Boréus, 2015a; Bacchi, 2012a). Med denna infallsvinkel kan inte forskaren påstå sig stå utanför och beskriva en verklighet, utan genom att studera något är forskaren med och konstruerar fenomenet (Bacchi, 2012a:7;

Bergström & Boréus, 2018:40). Här är även förförståelse relevant, eftersom de intryck forskaren får bygger på tolkning och olika förförståelse leder till att olika individer tolkar material på olika sätt (Thurén, 2007:58, 60). Forskaren kan alltså inte förutsätta att den egna förförståelsen är den rätta och därav inte heller att den egna tolkningen är det. Med detta resonemang som bakgrund hävdas därav att begreppen reliabilitet och validitet inte kan användas i deras rena bemärkelse, i relation till denna studie. Med den vetenskapsteoretiska ansats studien har går det dock istället, i reliabilitetsfrågan, att tala om transparens samt intrasubjektivitet. Transparens innebär att forskaren strävar efter att förklara tillvägagångssätt samt argumentera för och styrka sina tolkningar i exempelvis citat från materialet. Detta för att läsaren ska kunna följa med i varje steg och förstå vad tolkningar underbyggs av (Bergström & Boréus, 2018:41). Intrasubjektivitet är av relevans för denna studie eftersom den bygger på tolkning av textmaterial. Materialet kommer tolkas upprepade gånger och god intrasubjektivitet innebär att forskaren får samma resultat på samma material vid olika tidpunkter. Detta tyder på att forskaren gör konsekventa bedömningar (ibid.). Intrasubjektivitet har kontrollerats för genom att materialet har bearbetats ett flertal gånger för att säkerställa att det inte har analyserats på olika sätt vid olika tillfällen.

5. Resultat och analys

I detta kapitel presenteras studiens resultat och analys av det insamlade materialet. Resultatet är uppdelat i två problemframställningar som identifierats som grund i Nya Moderaternas åtgärdsförslag. Problemframställningarna som identifierats är nationalitet, och fördelning av ansvar, vilka synliggör en svensk nationell självbild. Vidare undersöks löpande vad subjekten ”tiggarna” och ”allmänheten” tillskrivs och hur de positioneras utifrån åtgärderna Nya Moderaterna föreslår.

5.1 Nationalitet

Utifrån återkommande tendenser att tala om tiggeri synliggörs att frågan om tiggeri snarare är en fråga om nationalitet. Dock har innebörden av nationalitet varierat beroende på föreslagen åtgärd. Under tiden då Nya Moderaterna ställer sig kritiska till ett tiggeriförbud görs en skillnad utifrån om en individ är svensk medborgare eller inte. I anknytning till tiggeri är det inte svenska medborgare som nämns, utan EU-medborgare. Detta tolkas som att de som tigger, subjektet ”tiggarna”, är EU-medborgare och inte svenskar. Dock existerar en form av gemenskap och tillhörighet genom EU-medborgarskapet, vilket syns genom att subjekten ”tiggarna” och

”allmänheten” inte ställs upp som binära oppositioner utan som subjekt som till viss del har liknande grund. Detta kopplas till att EU-samarbetet skapat denna grund för alla medborgare där en gemenskap, likt den baserad på kulturell och nationell gemenskap inom folkhemmet i Sverige (Barker, 2017), möjliggörs inom EU. Subjektet ”tiggarna” ses enbart som EU-medborgare medan ”allmänheten” identifieras som både EU-medborgare och svenska medborgare. Detta innebär att ”allmänheten” har rätt, utifrån Stumpfs (2006) teoretiserande om ”membership theory”, till rättigheter utifrån två medlemskap. Subjektet ”allmänheten” kan därav erhålla positiva rättigheter både utifrån sitt svenska medborgarskap och utifrån sitt EU-medborgarskap. Detta innebär att ”allmänheten” ses som såväl berättigad stöd och skydd av staten, som att ha rätt till den fria rörligheten. Subjektet ”tiggarna” kan däremot enbart erhålla rättigheter i Sverige utifrån sitt EU-medborgarskap, vilket innebär att ”tiggarna” har rätt till den fria rörligheten och primärt ska ses som just EU-medborgare. Detta berör en av skillnaderna som finns gällande dessa medborgarskap där en EU-medborgares rätt att uppehålla sig i landet kan upphöra om vistelsen medför en orimlig belastning på staten (2004/38/EG). Då Nya Moderaterna benämner ”allmänheten” och ”tiggarna” utifrån samma grund skapas ett medlemskap där ”tiggarna” och ”allmänheten” inte ställs emot varandra. Subjektet ”tiggarna” anses alltså inte vara en del av det politiska medborgarskapet, baserat på att de inte bidrar till samhället, men kan utifrån den gemensamma grund EU medför anses ha rätt till solidaritet. Därav uttrycker Nya Moderaterna att ”tiggarna” inte bör exkluderas från landet. Resonemanget bottenar i detta gemensamma medlemskap som identifieras i det övergripande ansvaret som alla EU-länder menas ha. Detta exemplifieras med följande citat:

Regeringen bör jobba tillsammans med de andra länderna inom EU för att förbättra skyddet för utsatta EU-medborgare där de kan tas om hand på ett värdigt sätt i det land de befinner sig. Regeringen bör tillsammans med de andra EU-länderna se över möjligheterna till ett system där notan skickas till det land där dessa människor är medborgare. (Motion 2014/15:2337)

Citatet belyser en inkludering av alla EU-medborgare som genom sitt EU-medborgarskap har vissa rättigheter i Sverige, trots att de saknar ett svenskt medborgarskap. Vilka som inkluderas är enligt Stumpf (2006) grunden till vem som blir föremål för crimmigration där de som inte har ett medborgarskap, och alltså inte räknas in i sociala kontraktet till landet, inte anses ha rätt till landets positiva rättigheter. Nya Moderaterna inkluderar ”tiggarna” utifrån denna åtgärd genom att mena att ”tiggarna” har rätt till att stanna och få hjälp i Sverige. Tolkningen grundas i att just denna gemensamma grund är bidragande till att Nya Moderaterna ställer sig kritiska

till ett tiggeriförbud, även fast de förespråkar andra tvingande åtgärder. Detta innebär dock inte att ”tiggarna” inte utsattes för andra tvingande medel vid tidpunkten i enlighet med Barkers (2017) forskning och resonemang.

Då Nya Moderaterna börjar förespråka ett förbud mot organiserat tiggeri överges denna gemenskap. Frågan om nationalitet är fortfarande central, men tyngdpunkten läggs på att ”tiggarna” och ”allmänheten” inte delar nationalitet. Detta exemplifieras genom ett citat där Nya Moderaterna benämner ”tiggarna” som ”*EU-migranter i Sverige.*” (Tobé & Ask, 2015, april). Detta konstruerar ”tiggarna” som migranter istället för medborgare. En medborgare kan göra anspråk på positiva rättigheter (Stumpf, 2006), som exempelvis solidaritet och samhällsinkludering (Barker, 2017; Franko Aas, 2014). Genom att benämna ”tiggarna” som migranter visas det istället på att individen inte tillhör landet, vilket även gör att hen inte längre kan göra anspråk på dessa positiva rättigheter. Vilka som inkluderas eller inte ligger till grund för vilka personer eller grupper som exponeras för risken att utvisas (Aleinikoff, 1986; Stumpf, 2006). I detta fall har Nya Moderaternas benämning av ”tiggarna” som EU-migranter inneburit en omvärdering av EU-medborgarskapet, där ”tiggarna” inte längre ingår. I linje med Franko Aas (2014) resonemang om vem som blir föremål för den straffrättsliga diskursen och dess praktik öppnar denna benämning upp för en placering av ”tiggarna” inom den onormala rättvisan, som verkar exkluderande gentemot icke-medborgare. Detta möjliggör även en exkludering av ”tiggarna” ur samhället. De ses inte längre som inkluderade till att ha rättigheter till Sveriges resurser, vilket framkommer i nedanstående citat:

Det fanns en tid i Sverige när så många behövde hjälp att enskilda insatser verkade meningslösa. Sveriges svar blev att med politisk kraft och beslutsamhet successivt minska ojämlikheten och ge alla förutsättningarna att stå på egna ben. Men välfärdsstaten har begränsningar (Tobé, 2017, januari)

Nya Moderaterna menar att välfärdsstaten har begränsningar vilket refererar till att välfärdsstatens fördelar inte har möjlighet att nå ut till alla, framförallt inte till dem utan medborgarskap. Vidare menar Barker (2017) att välfärdsstatens resurser står i relation till det medlemskap som tillskrivs till resurserna, vilket går i linje med Nya Moderaternas legitimering av exkludering. Ett medlemskap benämns likaså i och med att Nya Moderaterna gör ett ställningstagande om att inte alla har rättigheter till Sveriges resurser, vilket visar på en exkludering av ”tiggarna”. Med detta menas att ”tiggarna”, som har en annan nationalitet, begränsas i sina rättigheter att nyttja välfärden. Anspelningen på välfärdens begränsningar

tolkas också som ett sätt att antyda att den som inte bidrar till välfärden har heller inte rätt till välfärdens tillgångar. Här faller ”tiggarna” in genom sin oärliga försörjningsform.

Då Nya Moderaterna ändrar sin politiska ställning och föreslår ett nationellt förbud mot tiggeri framställs nationalitet som ett problem på liknande vis som vid åtgärdsförslaget för ett förbud av organiserat tiggeri. Det framgår utifrån motiveringarna att en markant skillnad görs mellan EU-medborgare och svenska medborgare, vilket skiljer sig från synen Nya Moderaterna har då de ställer sig kritiska till ett tiggeriförbud. Genom detta inleds en grund av vad för egenskaper de som inkluderas bör besitta, vilket samtidigt leder till en motivering av vilka som bör exkluderas (Stumpf, 2006). Nya Moderaterna antyder i åtgärden att ett svenskt medborgarskap bör ligga till grund för att inkluderas, vilket leder till att ”tiggarna” utan ett svenskt medborgarskap blir möjliga föremål för exkludering om de blir dömda för att tigga, då det kan vara legitimeringsgrund för en utvisning (Franko Aas, 2014). Ett antal länder har redan beskrivit vilka som inkluderas och bör exkluderas genom nationella och lokala regleringar. Tiggeriförbud på nationell nivå legitimeras av Nya Moderaterna genom att de motiverar att de borde stå i linje med politiken som förs i andra länder i Europa som visas genom nedanstående citat:

Den svenska passiviteten gentemot tiggeriet utgör ett undantag i Europa. Nästan alla jämförbara länder har nationella eller lokala regleringar kring tiggeri. Det är dags att vi harmoniserar vår lagstiftning i riktning mot övriga EU-länder. (Tobé, 2017, september)

Citatet lyfter Nya Moderaternas motivering att lagstifta för att andra europeiska länder gjort detsamma, vilket visar på Stumpfs (2006) antydande av crimmigration som en internationell trend. Vid sidan av att motivera förbudet genom att andra länder förbjudit tiggeri, legitimeras ett förbud genom ställningstagandet att inte införa ett förbud menas vara likställt till passivitet. Det tolkas som att EU-länder inte längre förväntas att inkludera tiggarna. De förväntas istället tillsammans stänga dem ute från alla EU-länder, vilket kan tolkas som en exkludering ur hela EU. Strafflagarna definierar därigenom att ”tiggarnas” EU-medborgarskap inte längre är en tillräcklig grund för att vistas i medlemsländerna, vilket går i linje med Stumpfs (2006) resonemang att strafflagar och migrationslagar avgör vem som är berättigad medlemskap och vem som anses exkluderbar och som blir offer för crimmigration.

5.2 Fördelning av ansvar

Genomgående syns ett mönster av motiveringar som legitimeras i vem som bär ansvaret för ”tiggarna” i Sverige. Dock ser denna fördelning av ansvar olika ut beroende på vilken åtgärd

som presenteras av Nya Moderaterna. Detta visar på att de olika åtgärderna förutsätter en specifik problemframställning för att de ska ses som legitima (Bacchi, 2012a). Under tiden Nya Moderaterna ställer sig kritiska till ett förbud av tiggeri hänvisar de ofta till att alla inom EU bär ett ansvar för de EU-medborgare som reser till andra EU-länder för att tigga. Ansvaret ligger alltså inte enbart på EU-medborgarnas hemländer, utan även på de länder där de uppehåller sig för att tigga. Detta exemplifieras genom citatet:

Sverige bör se över möjligheten till ett system inom EU att under en övergångstid erbjuda sociala insatser för tiggarna i Sverige på deras hemländers bekostnad. (Motion 2014/15:2485)

Citatet belyser denna fördelning av ansvar genom att hänvisa till att Sverige bör hjälpa tiggarna genom sociala insatser i Sverige. Dock ska ansvaret att betala ligga på hemländerna. Kopplat till det tidigare resonemanget som förts skulle en parallell kunna dras mellan den EU-gemenskap som identifierades för denna åtgärd. Ansvaret för dessa individer ligger inte helt på Sverige. Detta eftersom ”tiggarna”, liksom Barker (2017) resonerar, varken har en anknytning till Sverige genom det politiska medborgarskapet eller den nationella/kulturella gemenskapen. Utifrån detta kan inte ”tiggarna” ses som att de har rätt till trygghet, eftersom de inte bidrar till samhället genom att tigga. Dock kan EU-gemenskapen, samt solidariteten som kommer med den, ge en möjlig förklaring till att ansvaret utifrån denna åtgärd inte fullständigt läggs över på individernas hemländer. Alla inom EU är EU-medborgare vilket länkar dem samman. Därav är EU-medborgarnas utsatthet allas problem att lösa. Dock påvisar Nya Moderaternas åtgärd en ställning där länders gränser synliggörs vilket går i linje med Franko Aas (2014) analys. Detta innebär att ”tiggarna” inte likställs med ”allmänheten” då det fortfarande görs en skillnad på EU-medborgare och svenska medborgare. Svenska medborgare ses som både EU-medborgare och svenska medborgare. Individerna som tigger ses dock endast som EU-medborgare, varav det görs en åtskillnad baserat på tillhörighet och gemenskap. Resonemangen fortsätter i denna linje och det uttrycks även att ”tiggarna” är i behov av hjälp. Subjektet ”tiggarna” positioneras som utsatta och denna utsatthet är en angelägenhet för hela EU. Följande citat visar på fördelningen av ansvar, men även på den åtskillnad som görs mellan ”tiggarna” och ”allmänheten”:

Vi är skyldiga både EU-medborgarna och väljarna att vidta verksamma åtgärder för att få en lösning som kombinerar hänsyn till socialt utsatta människor med berättigade krav på trygghet och ordning i det offentliga rummet (König Jerlmyr, 2015, februari)

Denna formulering visar på att motiveringen till åtgärden på problemet underbyggs av två aspekter. Dels utifrån "tiggarna" som "*socialt utsatta*" men även utifrån "allmänheten" som har rätt till "*trygghet och ordning*". Som tidigare nämnt görs en åtskillnad baserad på nationstillhörighet genom benämningen "EU-medborgare". Vidare görs en hänvisning till "allmänheten" och deras behov genom att ställa EU-medborgaren i relation till "*väljarna*". Genom denna benämning ges "allmänheten" möjligheter som väljare, vilket sätter dem i ett överläge. Subjektet "tiggarna" målas upp som socialt utsatta och att politikerna är "*skyldiga*" att göra något åt situationen, vilket visar ett ansvarstagande gällande "tiggarnas" situation. Vidare uttrycker Nya Moderaterna att de är skyldiga "allmänheten" att upprätthålla trygghet och ordning i det offentliga rummet. I linje med tanken om folkhemmet (Barker, 2017) kan detta tolkas som att "allmänheten", som innefattar ett svenskt medborgarskap, har rätt till den trygghet de bör få genom det svenska samhällskontraktet. Citatet visar på hur subjekten positioneras i relation till varandra genom att trycka på att "tiggarna" ska visas "*hänsyn*", men att "allmänheten" är "*berättigade*". Detta kopplas till att Nya Moderaterna anses ha ett ansvar över att få "allmänheten" att känna trygghet, och inte i huvudsyfte att hjälpa "tiggarna". Vidare kan detta citat tolkas som, i enlighet med Barkers (2017) resonemang, att Nya Moderaterna försöker motivera sina tvingande medel med ett välmenande syfte. Genom att säga "*Vi är skyldiga både EU-medborgarna och...*" positioneras "tiggarna" som i behov av hjälp. Hjälpen blir att ta till verk samma åtgärder med fokus på trygghet och ordning för "allmänheten", vilket handlar om att införa tvingande medel mot "tiggarna". Dock är dessa tvingande medel inte vid tidpunkten att förbjuda tiggeri.

Då åtgärden som förespråkas istället är ett förbud av organiserat tiggeri är motiveringarna inte konsekventa. Å ena sidan behåller Nya Moderaterna sin ställning att Sverige tillsammans med hemländerna och andra EU-länder behöver ta ansvar över situationen. Å andra sidan anses hemländerna spela en större roll och Sverige anses vara passiva genom att inte ha agerat starkare och ställt mer krav på Rumänien och Bulgarien. Ansvaret fördelas nu på så sätt att det huvudsakligen är hemländernas "problem", och Sverige tar ansvar genom att påbörja överlämningen av "problemet" till hemländerna. Detta visas på genom följande citat:

Sverige måste nu agera och sätta press på andra medlemsstater. Situationen vad gäller hälsa, bostäder, utbildning och arbete måste förbättras i de av EU:s medlemsstater det handlar om. Länder som Rumänien och Bulgarien måste vidta kraftfulla åtgärder för att minska de sociala problem och den utsatthet som ligger till grund för att deras medborgare söker sig till andra EU-länder. Ansvaret för detta ligger på de lokala och nationella myndigheterna, men såväl Sverige som andra EU-länder kommer att behöva bistå och ta ansvar i det arbetet framöver. (Tobé & Ask, 2015, april)

Förskjutningen av ansvar legitimeras alltså i att länder som Rumänien och Bulgarien måste göra någonting åt de problem som ligger till grund för att deras medborgare kommer till Sverige för att tigga. Det legitimeras även i att Sverige tar ett ansvar genom att sätta press på dessa länder. Det handlar här inte om att ta ett gemensamt ansvar för situationen, utan snarare om att ansvaret är hemländernas och det är Sveriges ansvar att se till att de sköter det som de ska. Utöver att Nya Moderaterna menar att Sverige tar ansvar genom att sätta press på medlemsländer, tas ansvar genom att ekonomiskt visa ett åtagande genom att bistå arbetet i de andra EU-länderna. Ett indirekt ansvar kvarstår då en vilja att ekonomiskt hjälpa återfinns, men incitamenten för att göra att ”tiggarna” får hjälp i hemländerna och inte i Sverige framställs som dominerande vilket kan analyseras som en form av välmenande våld (Barker, 2017) om hemländerna inte har kapacitet att hjälpa ”tiggarna”. Viljan att hjälpa är dock den som är dominerande, men med en nationalistisk uteslutningstendens att mena att huvudansvaret bör ligga på hemländerna, vilket påvisar dualiteten som Barker (2017) identifierat som inneboende i skandinaviska välfärdsstater.

När åtgärden som förespråkas istället utvecklas till ett nationellt tiggeriförbud förändras de motiveringarna. Frågan är fortfarande en om ansvar, dock är det nu uttalat att ansvaret att ”ta hand om” ”tiggarna” inte ligger på Sverige. Vidare visas det tydligare på att den hjälp som ”tiggarna” ska få inte ska ges här i Sverige och nationens gränser blir allt mer markanta. Att förbjuda tiggeri framgår snarare som en fråga om vem som bär ansvaret över dessa individer, än om tiggeriet i sig, vilket tar sig i uttryck genom att argumenten fokuseras på gränser länder emellan. Det är utifrån denna åtgärd alla länders ansvar att ta hand om sina egna medborgare, och inte EUs ansvar att samlat ansvara för och hjälpa de som tigger. Detta exemplifieras genom följande citat:

Ett tiggeriförbud kommer sannolikt att avhålla dem från att lämna sina länder för att tigga här. Då öppnas möjligheten att ge dem stöd på plats, i sina hemländer, så att de kan få hjälp att skapa sig ett värdigt liv utan att behöva förlita sig på välgörenhet. (Heberlein, 2018, juli)

Citatet lyfter att ett tiggeriförbud bidrar till att ”tiggarna” skulle stanna i sitt hemland istället för att komma till Sverige. Genom att stanna kan ”tiggarna” få hjälp av hemlandet, vilket visar hur det är hemlandet som ansvarar för deras välmående. Därigenom tas avstånd från att inkludera ”tiggarna” och låta dem ta del av Sveriges resurser, då ”tiggarna” saknar ett svenskt medborgarskap. I frågan om att förbjuda tiggeri är ett av de viktigaste argumenten

nationstillhörighet och medborgarskap som underbyggs i tanken om vem som har rätt att vistas i landet och ta del av dess positiva rättigheter (Franko Aas, 2014; Stumpf, 2006). Nya Moderaternas synliggörande av ”tiggarnas” nationalitet öppnar upp möjligheten att avsäga sig ansvaret över individen och hänvisa att ansvaret är någon annans (Franko Aas, 2014; Barker, 2017). I och med att tiggeriförbud ofta motiveras av anledningar kopplade till att hemländer bör ta sitt ansvar över *sina* medborgare, och att problematiken berör specifikt EU-medborgare och romer, urskiljs att den underliggande intentionen med att förbjuda tiggeri är att riktas in på dem som saknar svenskt medborgarskap. I linje med Franko Aas (2014) resonemang skulle detta innebära att ett förbud används som en grund för att kunna utvisa icke-medborgare. Vidare visas detta även genom citatet:

”Ska den fria rörligheten kunna upprätthållas måste alla EU-länder ta ansvar för sina egna medborgares utsatthet.” (Tobé, 2017, september)

Återigen belyser Nya Moderaterna att länder ska ansvara för sina egna medborgare. Det görs, utifrån denna åtgärd, en tydlig skillnad på om individen är svensk medborgare och inte. Tidigare motiverades Nya Moderaternas politiska ställning i att alla gemensamt skulle hjälpas åt och ansvara för EU-medborgare, men handlar utifrån denna åtgärd om att varje land står för sig själv. EU-gemenskapen och ett EU-lands ansvar för alla EU-medlemmars medborgare framhålls inte längre. Den fria rörligheten ska behållas, men inte för alla. I linje med Stumpf (2006) kvarstår öppenheten enbart för de som passar in, alltså ses berättigade till medlemskap, där ”tiggarna” anses vara avvikande. Rörligheten som bidrar till välfärd står sig landet öppet till, men den rörligheten som bidrar till en förbrukning av välfärden vill Nya Moderaterna förhindra och ansvaret skjuts tillbaka till EU-medborgarnas hemländer. Det ses tydligt genom trycket på gränser och ett ställningstagande att ”vi” skiljer sig från ”dem”. ”De” tillhör inte landet och är inte landets ansvar. Detta kopplas till att tiggarna är exkluderbara ut samhället, och det konstitutionella skyddet mot dem försvagas. Detta går i linje med Franko Aas (2014) resonemang kring den onormala rättvisan, som är av ett exkluderande slag särskilt riktad till icke-medborgare. Genom att framställa problemet på det här viset skapas konsekvenser för ”tiggarna” då individer som klassificeras som detta subjekt begränsas i sina möjligheter (Bacchi, 2012a). Detta innebär att genom att som individ bli klassificerad som tiggare placeras individen inom den onormala rättvisan. Därav blir individer som subjektifieras på det viset begränsade och även exkluderbara.

5.3 Den svenska självbilden

De problemframställningar som har redogjorts för säger även något om den svenska självbilden, vilken identifieras som tudelad. Den svenska självbilden syftar här till bilden Sverige och svenskar har av sig själva som goda och hjälpsamma (Barker, 2017). Likaså syftar den svenska självbilden till förståelsen av Sverige som ett jämlikt samhälle. Detta manifesteras exempelvis genom hur ”allmänheten” och ”tiggarna” positioneras i debatten och den subjektifierande effekt detta får. Subjektet ”allmänheten” tilltalas som god i motiveringarna medan ”tiggarna” tillskrivs en utsatthet som positionerar dem som i behov av hjälp. Problemframställningar ger effekter för hur människor lever sina liv då de skapar konsekvenser för sociala grupper samt skapar en viss förståelse för ”problemet” (Bacchi, 2012b). Detta innebär att problemframställningen skapar konsekvenser för ”tiggarna”, samtidigt som den ligger till grund för hur ”allmänheten” uppfattar problemet.

Under perioden då Nya Moderaterna ställde sig kritiska till ett tiggeriförbud förespråkades andra åtgärder för att ta sig runt problemet. Viljan att hjälpa människor på plats i Sverige fanns, dock med en vilja att kostnaden skulle läggas på ”tiggarnas” hemländer. Detta kan tolkas som en intressekonflikt som underbyggs av den dualitet som Barker (2017) menar är inneboende i skandinaviska välfärdsstater. Intressekonflikten synliggörs genom att viljan att hjälpa är närvarande, men likaså en tendens att undgå kostnader som hjälpen medför, vilket kan tolkas som en nationalistiskt uteslutande tendens då ansvaret förskjuts till hemländerna. Tiggeri definieras som ett problem, men åtgärden tiggeriförbud anses vid tiden inte vara en lämplig åtgärd. Detta går i linje med Barkers (2017) resonemang om Sveriges tendens att behålla sin självbild som hjälpsam och omhändertagande, vilket leder till ett avståndstagande till att förbjuda tiggeri då det motsäger ett Sverige som är omhändertagande. Samtidigt har välfärdsstaten en annan vilja grundad i nationalistiska uteslutningstendenser, vilket kopplas till Nya Moderaternas alternativa åtgärder under tiden som innehåller tvingande medel. Detta tolkas som ett sätt att bibehålla den svenska självbilden som omhändertagande samtidigt som åtgärder förs med mål att minska tiggeriets omfång. Denna intressekonflikt går att urskilja i både motiveringar baserat på nationalitet och i fördelning av ansvar. Ett exempel från då Nya Moderaterna ställer sig kritiska till ett tiggeriförbud är följande citat:

Sverige måste driva på för att EU ska ta ett gemensamt beslut om att ålägga alla medlemsländer att inrätta något slags socialt skyddsnät för sina medborgare motsvarande det svenska försörjningsstödet för att garantera att ingen tvingas till tiggeri som sista utväg för sin försörjning. EU:s olika sociala fonder borde delvis kunna användas för att finansiera detta. (Motion 2014/15:2485)

Nya Moderaterna tar upp en åtgärd mot tiggeri som innebär ett grundande av skyddsnät inom alla EU-länder. Ett ansvar går att identifiera som tilldelas alla medlemsländer, där Nya Moderaterna förespråkar Sveriges tillvägagångssätt vilket belyser hur den svenska självbilden som hjälpande förstärks genom att föreslå att Sveriges sätt också skulle lämpa de andra länderna. Citatet nämner "tiggarna" i en utsatt position då tiggeri definieras som en sista utväg till att försörja sig. Medlemskap och dess betydelse tas upp implicit då en skillnad görs på andra medlemsländers medborgare, genom att definiera att *deras* medborgare förtjänar att få hjälp. Då Nya Moderaterna ställer sig kritiska till ett förbud av tiggeri kolliderar inte viljan att vara omhändertagande med tendenser att utesluta i hög grad eftersom åtgärden inte innebär en exkludering från landet. Däremot avsäger de sig ansvar genom att poängtera att skyddsnäten inte bör finansieras helt av EU:s medel, vilket implicit hänvisar till att hemländerna bör ansvara för en del av kostnaderna på egen hand. Citatet belyser hur Moderaterna målar upp ett Sverige som ska hjälpa alla i behov och uttrycker därigenom ett ansvarstagande gentemot alla inom EU-området, men med viljan att hemländerna från egen kassa visar att de tar ansvar för sina medborgare. Detta belyser, i linje med Stumpf (2006), hur en skillnad görs i vem som inkluderas och vem som exkluderas till att vara någon annans ansvar.

Nya Moderaternas intresse att hjälpa personer från andra EU-länder på plats i Sverige förändras i samband med att förbud av organiserat tiggeri och nationellt förbud förespråkas. Hjälp definieras som att tillhandahålla resurser till EU-medborgarnas hemländer vilket medför att "tiggarna" istället får hjälp utanför Sverige. Det går att urskilja att Nya Moderaternas motiv, i enlighet med välfärdsstatens dualitet som Barker (2017) identifierat, går från att ha statens vilja att vara omhändertagande som grund till att i sin ändrade politiska ställning domineras av statens andra vilja. Denna vilja tenderar att utesluta människor med nationalitet som grund, och kopplas till Barkers (2017) resonemang om statens vilja att upprätthålla samhällets jämlikhet. Detta skifte i dominerande intresse exemplifieras genom nedanstående citat då ett förbud av organiserat tiggeri förespråkades:

Den som vill se ett Sverige som håller ihop måste både ha ett öppet hjärta och se på samhällsproblem med öppna ögon. (Svantesson, 2015, oktober)

I citatet lyfts ett behov att se vad för samhällsproblem Sverige står inför och att möta dessa för en möjlighet att behålla ett Sverige som håller ihop. Detta motiveras med behovet att ha "ett öppet hjärta" och samtidigt ha "öppna ögon". Dessa tolkas som att de symboliserar

välfärdsstatens två intressen. I enlighet med hur Barker (2017) resonerar kring dessa, tolkas viljan att vara omhändertagande som uttalandet *"ett öppet hjärta"* och tendensen att försöka upprätthålla jämlikhet genom att nationalistiskt utesluta människor med *"öppna ögon"*. I citatet välkomnas hårdare tag och en politik som är mer exkluderande genom formuleringen *"öppna ögon"*, då detta behövs för att kunna handskas med problemen. Problemen för staten enligt Barker (2017) är ojämlikheten som synliggörs genom tiggeriet. För att upprätthålla jämlikheten behöver därför problemen åtgärdas. Detta tolkas som ett legitimerande att lämna tiden med enbart *"öppna hjärtan"*, eftersom att *"öppna ögon"* kan synliggöra det verkliga problemet. Citatet kan tolkas som att omhändertagande och hjälpsamhet bör förespråkas, men att det vid sidan av detta behövs en striktare politik. Detta kan tolkas som en maktkamp mellan statens intressen, eller början till ett skifte, där de uteslutande tendenserna börjar ta fäste i Nya Moderaternas politik. Denna tid består av motiveringar som i vissa aspekter förespråkar att inte ha ett förbud, medan andra motiveringar lutar åt att i framtiden vilja ha ett totalt förbud. Nya Moderaterna använder begrepp som *"öppet hjärta"* för att argumentera mot förbud av tiggeri och även uteslutande politik, vilket går att se i citatet: *"...hur vi inte tänker anpassa oss efter intolerans och främlingsfientlighet."* (Fjellner, 2014, maj). Detta överges till att senare domineras av ett *"öppnande av ögonen"* då:

Moderaterna vill inte förbjuda enskilda människor att tigga, men vi kan heller inte acceptera ett omfattande och organiserat tiggeri i hela landet. (Tobé & Ask, 2015, april)

Med nya åtgärden och problemframställningen behåller Nya Moderaterna en politik som går i linje med den svenska självbilden som omhändertagande då det framhävs att det är utnyttjandet som åtgärden menar att komma åt. Dock menar Nya Moderaterna att det behövs hårdare tag mot organiserat tiggeri, och påbörjar därigenom en legitimering av att införa något slags förbud, detta då de inte längre kan *"acceptera"* hur situationen ser ut. Nya Moderaterna menar att deras förslag till åtgärder är i välmenande syfte, dock hade deras förslag inte bara slagit mot det organiserade tiggeriet utan även mot enskilda personer som tigger.

Då Nya Moderaterna börjar förespråka ett nationellt förbud är en motivering att tiggeri är en ovärdig försörjning och att denna försörjningsform inte är en del av det svenska samhällskontraktet. Subjektet *"tiggarna"* positioneras i ett underläge där de ägnar sig åt ovärdig försörjning och subjektet *"allmänheten"* positioneras i ett överläge där de kan hjälpa men då genom att stötta ett förbud. Detta exemplifieras genom citatet:

Att låta ett stort antal människor från andra EU-länder, som många gånger olovligen upprätthåller sig här, försörja sig på att aktivt eller passivt samla in pengar är inte en del av det svenska samhällskontraktet. (Tobé, 2017, september)

Genom citatet belyses nationalitet och ansvar i relation till den svenska självbilden. Nationalitet genom att hänvisa till andra länder, och att individerna inte har rätt att uppehålla sig i Sverige. Ansvar genom att trycka på ”att låta” dessa individer fortsätta visar på en passivitet som leder till konsekvenser som inte går i linje med det svenska samhällskontraktet. Vidare ställs ”allmänheten” i relation till de individer som kommer hit för att tigga genom att positionera allmänheten som just i överläge. Allmänheten besitter makten att kunna tillåta tiggeri. Dock trycker Nya Moderaterna utifrån denna åtgärd på att det inte är en del av en värdig försörjning i Sverige att tigga. Genom att tillåta denna ovärdiga försörjning tillåts även ett ojämlikt samhälle. Detta är en del av vad som går emot den svenska självbilden. Sverige och svenska medborgare ser sig själva som förespråkare av jämlikhet. Därav uppstår en konflikt i den svenska självbilden genom att tillåta tiggeriet. Att tillåta ojämlikhet är inte en del av samhällskontraktet och Svenska medborgare bör därför agera mot detta.

”Allmänheten” tilltalas som god, dock gör ”allmänheten” inte gott genom att skänka pengar. I och med ett förbud som åtgärd framställs det egentligen inte längre som en fråga om hur ”allmänheten” ska agera om de vill agera på rätt sätt. Detta exemplifieras med följande citat:

... ställs inför ett moraliskt dilemma - ska jag lägga en slant i muggen och medverka till att människan framför mig låses fast i fattigdom? Ska jag ignorera en bön om hjälp och lämna en nödställd människa åt sitt öde? (Ann Heberlein 2018, juli)

Genom att ge pengar låser ”allmänheten” fast ”tiggarna” i fattigdom och genom att ignorera bönen om hjälp lämnas individen till sitt öde. Detta visar på hur ”allmänheten” görs till delaktig i ”tiggarnas” utsatthet. Vidare fortsätter Nya Moderaterna att positionera ”allmänheten” som överlägsen genom att trycka på att det är ”allmänheten” som ger pengar som har ett val i att antingen ge eller inte. Detta positionerar ”tiggarna” som underlägsna och handlingsförlamade. Utifrån detta resonemang går ”allmänheten” emot bilden av att vara god genom att inte agera, och det enda sättet att upprätthålla denna ”goda” självbild är genom att förbjuda tiggeri. Det anspelas alltså på det goda i allmänheten, och syftet menas vara välmående. Dock har de nationalistiska uteslutningstendenserna blivit än mer markanta.

6. Diskussion och slutsatser

Studiens syfte har varit att undersöka hur Nya Moderaterna motiverar och rättfärdigar sin politiska ställning under en period då de förändrat sin officiella ställning i frågan om tiggeriförbud. Utöver detta har studien även intresserat sig för hur politiska företrädare från partiet positionerar ”allmänheten” och ”tiggarna” i relation till varandra för att legitimera sina förslag på åtgärder. Analysen har inspirerats av Bacchis (2012) WPR. Nya Moderaternas åtgärder har analyserats i enlighet med denna samt med avstamp i Barkers (2017) term välmenande våld och Stumpfs (2006) resonemang kring membership theory och crimmigration. Utifrån åtgärderna som Nya Moderaterna presenterat under perioden 2014-2018 identifierades två representationer av vad problemet är. Dessa problemframställningar var nationalitet och fördelning av ansvar. Dock innebär inte detta att de sett likadana ut vid de olika åtgärderna. Motiveringarna som grundats i nationalitet och fördelning av ansvar har utifrån de olika åtgärderna haft olika betydelse. Vidare berättar även dessa problemframställningar något om den svenska självbilden.

Då Nya Moderaterna ställde sig kritiskt till ett tiggeriförbud identifierades en form av EU-gemenskap där alla inom EU delade grund i sitt EU-medborgarskap. Detta kopplas ihop med att ansvaret då lades på hela EU, och Sverige visade på ett större ansvarstagande. Denna gemenskap kan tolkas som en slags EU-nationalitet, som uppstår utifrån grunden som byggs på EU-samarbetet. Genom denna tolkning dras en parallell till tanken om den nationella och kulturella grunden (Barker, 2017), där ”tiggaren” kan ses inkluderas i gemenskapen och solidariteten. Dock är detta inte ett begrepp vars innebörd bör övervärderas. EU-nationalitet ses snarare som en öppning för en gemensam grund, men där landet och nationstillhörighet är det dominerande. Det medborgarskapet som kommer med nationstillhörighet är det som i slutändan definierar en individs rättigheter i Sverige och som medför att det konstitutionella skyddet för de som anses exkluderbara försvagas (Stumpf, 2006). Det utvidgade ansvaret som sträcker sig utanför svenska medborgare till alla EU-medborgare förstärker den svenska självbilden som omhändertagande och hjälpande. Genom att ta avstånd till att förbjuda tiggeri går Nya Moderaternas politiska ställning i linje med en bibehållen svensk självbild. Dock förespråkas andra tvingande medel vilket tolkas som att tiggeri, trots en kritisk ställning till tiggeriförbud, upplevs som ett problem. Nya Moderaternas alternativa åtgärder verkar vara ett alternativ för att inte behöva motsäga den svenska självbilden, men samtidigt vidta åtgärder. Dock behöver denna slutsats problematiseras, då det i strikt mening inte är en faktisk åtgärd som har analyserats. Att ställa sig kritisk till ett tiggeriförbud är förvisso ett ställningstagande, men

Bacchis (2012a, b) analysmetod bygger på att just åtgärden säger något om vad en uppfattar som problemet. Dock kan en användning av Bacchi (2012a,b) legitimeras i att studiens utgångspunkt låg i van der Woude et al. (2014) konceptualisering av crimmigration som riktar in sig på den politiska och samhällsliga kontexten. Vidare har studien syftat till att se hur Nya Moderaterna legitimerade att inte vilja förbjuda tiggeri respektive att vilja förbjuda tiggeri. Ett kritiskt ställningstagande till ett förbud är inte en faktisk åtgärd men är en del av den politiska debatten, vilket ger uttalanden kring detta en relevans till analysen. Dock skulle problemframställningen troligtvis sett annorlunda ut om de egentliga åtgärdsförslagen för denna period hade analyserats, vilka var de som låg till grund för Barkers (2017) resonemang kring välmenande våld.

Med tiden sker ett skifte där förbud som åtgärd normaliserats och inte längre krockar med den svenska självbilden. Detta då bilden av vilka Sverige ansvarar för förändras där den tidigare delade EU-gemenskapen kommer att innefatta de med EU-medborgarskap som går i linje med det politiska medborgarskapet. Tolkningen är att Nya Moderaterna försöker distansera sig från ”tiggarna” genom att exempelvis benämna ”tiggarna” som ”EU-migranter”. Detta tolkas som ett sätt att avsäga sig ansvaret för dessa individer genom att trycka på att gemenskapen inte är så betydlig som den tidigare varit. Dock lägger Nya Moderaterna inte över allt ansvar på hemländerna, vilket kopplas till att det skulle gå emot självbilden alltför mycket. De nationalistiska uteslutningstendenserna börjar dock lysa igenom starkare, genom att ansvarstagandet som förskjuts till hemländerna kan tolkas som en vilja att exkludera.

Då Nya Moderaterna förespråkar ett nationellt tiggeriförbud identifieras inte EU-gemenskapen längre. Subjektet ”tiggarna” ses nu istället som exkluderbara, inte bara ur Sverige utan även ur EU. Sverige anses nu ha ett ansvar att inte tillåta tiggeriet att fortgå och ansvaret för ”tiggarna” ligger helt på hemlandet. Detta resonemang medför att åtgärder för att förbättra ”tiggarnas” situation i Sverige inte är relevanta, då åtgärderna ska riktas mot att individen får hjälp i sitt hemland. Skulle ”tiggarna” ansetts ha rätt till det Franko Aas (2014) kallar för normala rättvisan hade möjligen inte åtgärden mot tiggeri blivit ett förbud, eftersom den normala rättvisan söker återintegrera människor i samhället. Här handlar det snarare om den onormala rättvisan, eftersom den är av exkluderande sort. Vidare anspelas det på att tiggeri är en ovärdig försörjningsform, som går emot det svenska samhällskontraktet och även bilden av ett jämlikt Sverige. Genom att tilldela ”tiggarna” en roll som underlägsna, och ”allmänheten” som överlägsna skapas en relation där ”allmänheten” antingen blir delaktig i ”tiggarnas” utsatthet eller kan bidra till att de får hjälp. Dock trycker Nya Moderaterna på att denna hjälp

enbart består i att förbjuda tiggeri, och genom att inte anta denna åtgärd som legitim går ”allmänheten” emot den svenska självbilden som god och jämlik.

Den slutsats som dras utifrån studiens resultat är att Nya Moderaternas legitimeringsgrund förändras från att motivera att ”tiggarna” är lika mycket Sveriges ansvar som alla andra människor, till att fokusera på att behålla Sverige jämlikt med fokus på svenska medborgare. Detta går att legitimera då Nya Moderaterna menar väl, trots att det leder till att ”tiggarna” utsätts för tvingande medel. En möjlig slutsats som dras utifrån detta är att ju mer tvingande åtgärd, desto mindre blir välmenandet. Termen anses, utifrån studiens resultat, ännu vara aktuell då åtgärden som förespråkas är ett nationellt tiggeriförbud, trots att termen utvecklades i en tid då förbud inte förespråkades (Barker, 2017). Med detta sagt tolkas inte resultatet som att välmenandet inte existerar alls. Viljan att hjälpa är även en av motiveringarna till ett tiggeriförbud, vilket knyts samman med den svenska självbilden av att vara god. Åtgärden motiveras dock samtidigt av en vilja att exkludera som baseras på ”tiggarnas” oärliga försörjning som inte går i linje med det svenska samhällskontraktet. Detta talar emot det politiska medborgarskapet då det går emot Sveriges självbild som jämlikt. Vidare fungerar synliggörandet av ”tiggarna” som icke-svenska som ett sätt att ta avstånd och avsäga sig ansvar. Detta kopplas till den kulturella och nationella gemenskapen. Folkhemmets grunder leder in på frågan om ansvar och nationalitet där ”tiggarna” som icke-svenskar som ägnar sig åt oärlig försörjning tydligt ställs utanför det svenska samhället. Detta synliggörande av ”tiggarna” som icke-svenska kan även leda till att det potentiella tiggeriförbudet kan placeras inom den onormala rättvisan, alltså den andra formen av skandinavisk exceptionalism som Franko Aas (2014) talar om. Denna exceptionalism är inte likt andra resonemang av ett ”milt” slag som exempelvis Cavadino och Dignan (2006) förespråkar. Den är snarare en straffbenägen exceptionalism som specifikt riktar in sig på de som anses som icke-medborgare. Vidare skulle denna tolkning av resultatet snarare kunna tala för att det är nyliberalistiska krafter som ligger till grund för denna utveckling. Genom att synliggöra hur Nya Moderaterna ställer upp frågan om tiggeri, med problemframställningar motiverade i nationalitet och ansvar, kan diskussionen föras in på medlemskap och exkludering. Utifrån dessa problemframställningar kan debatten de för kring tiggeri tolkas som ett sätt att försöka hålla ute individer som inte ses som tillhörande nationen. En kriminalisering möjliggör en utvisning då utlänningslagen nämner att fria rörligheten kan upphöra om en person blivit dömd (SFS 2005:716). Detta innebär att en kriminalisering av tiggeri gör en exkludering av ”tiggarna” ur Sverige genomförbar. I enlighet med Stumpfs (2006) resonemang visar även detta att skiljelinjen mellan strafflagar och migrationslagar blir allt mer otydlig, även i den politiska och samhälleliga kontexten i Sverige.

De slutsatser som framkommit och de resonemang som har förts har inte för avsikt att fungera som generaliserande. Den kunskap som genom denna studie producerats är baserad på författarnas egna tolkningar, som har underbyggts av den tidigare forskningen. Vad som tolkas och på vilket sätt grundas i en förförståelse och uppfattning av samhällskontexten och även i författarnas politiska ställning och människosyn. Därav hävdas det inte att någon slags sanning har etablerats. Tolkningarna kan dock motiveras och legitimeras både i citat från underliggande material och grundas i tidigare forskning. Författarnas tolkningar av hur exempelvis subjekten har konstruerats eller de problemframställningar som har identifierats bidrar till kunskapsproduktionen. Med det sagt innebär inte detta att subjektpositionerna ”tiggarna” och ”allmänheten” eller tiggerifrågan enbart går att tolka utifrån författarnas tolkningsgrund. Även då en sanning inte kan fastställas med studiens resultat, bidrar den kunskap som har producerats till att konstruera fenomenet (Bacchi, 2012a; Bergström & Boréus, 2018).

6.1 Framtida forskning

Då studien är byggd på kriminalpolitiska argument av Nya Moderaterna under en tid då de suttit i opposition hade det varit av intresse att vidare studera hur denna position möjligen skapat effekter för hur åtgärderna presenterades. Om Nya Moderaterna kommer att erhålla regeringsmakten, hade det varit en forskningsmöjlighet att undersöka hur de väljer att legitimera tiggerifrågan i en förändrad maktposition. Detta är relevant utifrån tidigare forskning av Estrada (2004) som påvisat att Nya Moderaterna tenderar att driva kriminalpolitiska frågor hårdare när de sitter i opposition.

7. Källförteckning

7.1 Referenser

- Aleinikoff, A. (1986) *Theories of Loss of Citizenship*. Michigan Law Review, Vol. 84, No. 7 (Jun., 1986), pp. 1471-1503 Published by: The Michigan Law Review Association
- Amnesty International (2018) *Amnesty International Report 2017/18. The State of the World's Human Rights*.
- Bacchi, C. (2012a) *Why Study Problematizations? Making Politics Visible*. Open Journal of Political Science 2012 vol.2, No.1, 1-8.
- Bacchi, C. (2012b) Introducing the 'What's the Problem Represented to be?' approach. I: A. Bletsas & C. Beasley. *Engaging with Carol Bacchi: Strategic interventions and exchanges* (s. 21-24). Adelaide: University of Adelaide Press.
- Barker, V. (2017) *Nordic vagabonds: The Roma and the logic of benevolent violence in the Swedish welfare state*. European Journal of Criminology vol.14(1) 120-139
- Barker, V. (2018). *Nordic nationalism and penal order: walling the welfare state*. Abingdon, Oxon: Routledge.
- Becker, H. S. (1967) Whose side are we on? *Social Problems*, 14: 239-247
- Bergström, G. & Boréus, K. (2018) Samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys. I: Boréus, K. & Bergström, G. 2018. *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur AB
- Bletsas, A. (2012) Spaces between: Elaborating the theoretical underpinnings of the 'WPR' approach and its significance for contemporary scholarship. I: A. Bletsas & C. Beasley. *Engaging with Carol Bacchi: Strategic interventions and exchanges* (s. 37-52). Adelaide: University of Adelaide Press.
- Boréus, K. (2015a). Diskursanalys. I: Ahrne, G. & Svensson, P. 2015. *Handbok i kvalitativa metoder*. Stockholm: Liber. (s.176-190)
- Boréus, K. (2015b). Texter i vardag och samhälle. I: Ahrne, G. & Svensson, P. 2015. *Handbok i kvalitativa metoder*. Stockholm: Liber. (s.157-175)
- Bosworth, M. & Guild, M. (2008) *Governing Through Migration Control: Security and Citizenship in Britain*. British Journal of Criminology 48:703-19.
- Bryman, A. (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*. (2., [rev.] uppl.) Malmö: Liber.
- Cavadino, M. & Dignan, J. (2006). *Penal systems: a comparative approach*. London: SAGE.
- Demker, M. & Duus-Otterström, G. (2009) *Realigning criminal policy. Offender and victim in the Swedish party system over time*, International Review of Sociology, 19:2, 273-296, DOI: 10.1080/03906700902833593
- Djuve, A.B. Friberg, J.H. Tyldum, G. Zhang, H. (2015) *When poverty meets affluence. Migrants from Romania on the streets of the Scandinavian capitals*. The Rockwool Foundation
- Eriksson-Zetterquist, U. & Ahrne, G. (2015) Intervjuer. I Ahrne, G & Svensson, P. *Handbok i kvalitativa metoder*. Stockholm: Liber s.34-54
- Estrada, F. (2004) *The transformation of the politics of crime in high crime societies*, European Journal of Criminology 1 (4):419-443

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG, L 158, 29-04-2004 URL tillgänglig:
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32004L0038&from=SV>
- Fjellner, C. (2014, maj) Driv inte med vinden. *Kvällsposten* s.2
- Franco Aas, K. (2014). *Bordered Penalty: Precarious Membership and Abnormal Justice*. *Punishment and Society* 16(5): 520–541. Doi: 10.1177/1462474514548807
- Göteborgs-Posten (u.å.) *Lokal kvalitetsjournalistik*. URL (Hämtad 2019-01-06)
<https://info.gp.se/>
- Heberlein, A. (2018, juli) Opinionen är tydlig - inför tiggeriförbud. *Expressen*. Tillgänglig:
<https://www.expressen.se/debatt/opinionen-ar-tydlig-infor-forbud-mot-tiggeri/>
- Jerre, K. & Tham, H. (2010). *Svenskarnas syn på straff [Elektronisk resurs]*. Stockholm: Kriminologiska institutionen, Stockholms universitet.
- König Jerlmyr, A. (2015, februari) Utan avhysning riskerar boplatserna bli kåkstäder. *Expressen*. s.4
- Migrationsverket (2018) *Schengensamarbetet*. URL (hämtad 2018-11-19):
<https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/EU-och-internationellt/Schengensamarbetet.html>
- Motion 2014/15:2337. *Rimliga sociala skyddsnät för utsatta EU-medborgare*. Tillgänglig:
https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/motion/rimliga-sociala-skyddsnat-for-utsatta_H2022337
- Motion 2014/15:2485. *EU-medborgares sociala utsatthet*. Tillgänglig: https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/motion/eu-medborgares-sociala-utsatthet_H2022485
- Nationalencyklopedin (u.å.) *Vitbok*. URL (hämtad 2019-01-18)
<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/vitbok?fbclid=IwAR3rDo9ShYg-QYVyyrHwqa22OEGRjpiJ6jfq7hNAsJM19KN-JQu88mUT1Y>
- Nya Moderaterna (2018) *Nu tar vi tag i Sverige valmanifest 2018* Tryck: Strokirk-Landströms
- Nygren, G. (2005) *Skilda medievärldar: lokal offentlighet och lokala medier i Stockholm*. Diss. Stockholm : Stockholms universitet, 2005. Eslöv.
- Philips, C. & Earle, R. (2010). 'Reading difference differently? Identity, Epistemology and Prison Ethnography'. *British Journal of Criminology* 50, s. 360-378.
- Pratt, J. (2008) *Scandinavian Exceptionalism in an Era of Penal Excesses*. *Brit. J. Criminol.* 48, 119-137
- Pratt, J. & Eriksson, A. (2013) *Contrasts in Punishment: An Explanation of Anglophone Excess and Nordic Exceptionalism*. London: Routledge.
- Regeringskansliet. (2014) *Den mörka och okända historien: vitbok om övergrepp och kränkningar av romer under 1900-talet*. ds2014:8 . Stockholm: Fritze
Tillgänglig på Internet: <http://www.regeringen.se/sb/d/18375/a/23706>
- Riksdagen (u.å.) *Tomas Tobé (M)*. URL (hämtad 2019-01-06)
https://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/ledamot/tomas-tobe_e6943f96-a4d8-45f3-81f2-8ecea4f25e6b?fbclid=IwAR2lqEPf_yYb3COdFoT1uU9-qezu55_-7s6y65qVvZrG1XuzpZCTsUqvxi0
- Riksdagen (2018a) *Beslutar om lagar*. URL (hämtad 2018-11-29):

<http://www.riksdagen.se/sv/sa-funkar-riksdagen/riksdagens-uppgifter/beslutar-om-lagar/>

Riksdagen (2018b) *EU- information*. URL (hämtad 2018-11-19):
<http://eu.riksdagen.se/vad-ar-eu/medlem-i-eu/#EUs-medlemsl%C3%A4nder>

Riksdagen (2018c) *Arbetar med EU-frågor*. URL (hämtad 2018-11-29):
<http://www.riksdagen.se/sv/sa-funkar-riksdagen/riksdagens-uppgifter/arbetar-med-eu-fragor/>

Schclarek Mulinari, L. (2017) *Slumpvis utvald: ras-/etnisk profilering i Sverige*. Stockholm: Civil Right Defenders

SFS 2005:716 *Utlänningslag*. Stockholm: Justitiedepartementet

SFS 2006:97 *Utlänningsförordning*. Stockholm: Justitiedepartementet

Socialstyrelsen (2013) *Hemlöshet: bland utrikesfödda personer utan permanent uppehållstillstånd i Sverige*. Artikelnummer: 2013-5-3. URL (hämtad 2018-11-05): <http://www.socialstyrelsen.se/publikationer2013/2013-5-3>

Stumpf, J. (2006) *The Crimmigration Crisis: Immigrants, Crime, and Sovereign Power*. American University Law Review 56, no. 2: 367-419.

Svantesson, E. (2015, oktober) Vi måste ha öppet hjärta och öppna ögon. *Aftonbladet*. s.4

Thurén, T. (2007). *Vetenskapsteori för nybörjare*. Stockholm: Liber

Tobé T. (2017, januari) Tillåt lokala förbud. *Svenska Dagbladet*. Tillgänglig: <https://www-svd-se.ezp.sub.su.se/moderaterna-tillat-lokala-forbud-mot-tiggeri/i/senaste>

Tobé, T. (2017, september) Tiggeri är inte en väg ut ur fattigdom. *Svenska Dagbladet*. Tillgänglig: <https://www-svd-se.ezp.sub.su.se/tiggeri-ar-inte-en-vag-ut-ur-fattigdom>

Tobé, T. Ask, B. (2015, april) Vi föreslår att organiserande av tiggeri ska kriminaliseras. *Dagens Nyheter*. s.6

van der Woude, M. van der Leun, JP. & Nijland, JA. (2014) *Crimmigration in the Netherlands*. Law & Social Inquiry 39(3): 560-579.

Vetenskapsrådet. (2002) *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Stockholm: Vetenskapsrådet.

7.2 Analysmaterial

7.2.1 Dagstidningsartiklar

Ericsson, J. Hansson, A. Juntti, E. Olsson L. & Åberg, B. (2015, april) Dags att överväga ett förbud mot tiggeri. *Expressen*. s.4

Fjellner, C. (2014, maj) Driv inte med vinden. *Kvällsposten* s.2

Jansson, K. Bali, H. Granfalk, P. Tamsons, K. (2015, september) Popcornpolitiken måste bytas mot tydlig värdegrund. *Dagens Nyheter*. s.6

König Jerlmyr, A (2015, april) Regeringen måste ta tiggeriet på allvar. *Aftonbladet*. s.6

König Jerlmyr, A. (2015, februari) Utan avhysning riskerar boplatserna bli kåkstäder. *Expressen*. s.4

König Jerlmyr, A. (2015, mars) Skapa alternativ till tiggeriet. *Svenska Dagbladet*. s.5

Magnusson, C. (2014, augusti) Förbud gatutiggeriet för att minska risken för fattigdom. *Dagens Nyheter*. s.6

Svantesson, E. (2015, oktober) Vi måste ha öppet hjärta och öppna ögon. *Aftonbladet*. s.4

Tobé T. (2018, mars) M: Vi vill ha nationellt förbud mot tiggeri. *Svenska Dagbladet*. s.4

Tobé T. (2018, april) Tiggeri får inte normaliseras. *Blekinge Läns tidning*. s.31

Tobé, T. Ask, B. (2015, april) Vi föreslår att organiserande av tiggeri ska kriminaliseras. *Dagens Nyheter*. s.6

Tobé, T. Ask, B. (2016, augusti) Är Löfven beredd att agera mot tiggeriet?. *Expressen*. s.4

Tobé, T. Frank, B. (2015, maj) Vi måste kriminalisera organiserande av tiggeri. *Smålandsposten*. s.4

Tobé T, Widegren, C. Jonsson, K, (2015, juli) POLITIK. Kriminalisera organiserande av tiggeri. *Falköpings Tidning*. s.31

7.2.2 Dagstidningsartiklar online

Billström, T. Tobé, T. (2017, december) Tiggeriet måste förbjudas, Löfven. *Aftonbladet*. Tillgänglig: <https://www.aftonbladet.se/debatt/a/A2IGWE/tiggeriet-maste-forbjudas-lofven>

Heberlein, A. (2018, juli) Opinionen är tydlig - inför tiggeriförbud. *Expressen*. Tillgänglig: <https://www.expressen.se/debatt/opinionen-ar-tydlig-infor-forbud-mot-tiggeri/>

Heberlein, A. (2017, oktober) Den stora lögnen om tiggarna har spruckit. *Expressen*. Tillgänglig: <https://www.expressen.se/debatt/den-stora-lognen-om-tiggarna-har-spruckit/>

König Jerlmyr, A. (2015, september) Dags att ta gemensamt ansvar i tiggerifrågan. *Svenska Dagbladet*. Tillgänglig: <https://www-svd-se.ezp.sub.su.se/dags-att-ta-gemensamt-ansvar-i-tiggerifragan/i/senaste>

König, Jerlmyr, A. (2017, december) Släpp skygglapparna och förbud tiggeriet. *Expressen*. Tillgänglig: <https://www.expressen.se/debatt/slapp-skygglapparna-och-forbud-tiggeriet/>

Magnusson, C. Magnusson, H. (2017, september) Tiggarnas problem måste lösas i deras hemländer. *Göteborgs-Posten*. Tillgänglig: <http://www.gp.se/debatt/tiggarnas-problem-m%C3%A5ste-l%C3%B6sas-i-deras-heml%C3%A4nder-1.4610916>

Ransgård, J. Rydén, M. Berglund, M. Filipsson, D. Vorberg, P, Forsberg, H & Lernhag, A. (2015, juni) Tiggeriet ska göras onödigt och överflödigt. *Göteborgs-Posten*. Tillgänglig: <http://www.gp.se/tiggeriet-ska-g%C3%B6ras-on%C3%B6digt-och-%C3%B6verfl%C3%B6digt-1.109660>

Strömmer, G. (2018, april) Låt oss samarbeta för att förbjuda tiggeriet. *Expressen*. Tillgänglig: <https://www.expressen.se/debatt/det-ar-politikens-ansvar-att-fa-ett-slut-pa-tiggeriet/>

Tobé, T. (2015, oktober) Nu är det dags att ompröva vår politik. *Expressen*. Tillgänglig: <https://www.expressen.se/debatt/nu-ar-det-dags-att-omprova-var-politik/>

Tobé, T. (2015, december) Vi skjuter regeringen framför oss just nu. *Svenska Dagbladet*. Tillgänglig: <https://www-svd-se.ezp.sub.su.se/vi-skjuter-regeringen-ramfor-oss-just-nu>

Tobé T. (2017, januari) Tillåt lokala förbud. *Svenska Dagbladet*. Tillgänglig: <https://www-svd-se.ezp.sub.su.se/moderaterna-tillat-lokala-forbud-mot-tiggeri/i/senaste>

Tobé, T. (2017, september) Tiggeri är inte en väg ut ur fattigdom. *Svenska Dagbladet*. Tillgänglig: <https://www-svd-se.ezp.sub.su.se/tiggeri-ar-inte-en-vag-ut-ur-fattigdom>

Tobé, T. Ask, B. (2015, maj) Regeringen står svarslös inför frågan om organiserat tiggeri. *Dagens Nyheter*. Tillgänglig: <https://www-dn-se.ezp.sub.su.se/debatt/repliker/regeringen-star-svarslos-infor-fragan-om-organiserat-tiggeri/>

Tobé, T. Hammarbergh, K. (2015, maj) Kriminalisera organiserat tiggeri. *Norrbottenskuriren*. Tillgänglig: <https://www.kuriren.nu/nyheter/kriminalisera-organiserat-tiggeri-8268373.aspx>

Tobé, T. KällgrenSawela, M. (2015, november) Inget förbud men kommunerna måste få bättre förutsättningar. *Gefle Dagblad*. Tillgänglig: <https://www.gd.se/artikel/debatt/inget-forbud-men-kommunerna-maste-fa-battre-forutsattningar>

Tykesson, M. (2018, juli) Blunda inte för det som måste övervakas. *GT Västsveriges kvällstidning*. Tillgänglig: <https://www.expressen.se/gt/debatt-gt/blunda-inte-for-det-som-maste-overvakas/>

Wutzler, C. (2017, september) Invånarna känner sig påhoppade av tiggare. *Aftonbladet*. Tillgänglig: <https://www.aftonbladet.se/debatt/a/Gdedq/invanarna-kanner-sig-pahoppade-av-tiggare>

7.2.3 Riksdagstryck samt material från moderaterna

Motion 2014/15:2337. *Rimliga sociala skyddsnet för utsatta EU-medborgare*. Tillgänglig: https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/motion/rimliga-sociala-skyddsnet-for-utsatta_H2022337

Motion 2014/15:2485. *EU-medborgares sociala utsatthet*. Tillgänglig: https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/motion/eu-medborgares-sociala-utsatthet_H2022485

Nya Moderaterna (2013) *Framtidsförslag för hela Sverige*

Nya Moderaterna (2017) *Kriminalpolitiskt program*. Tillgänglig: <http://cdn.moderat.se/caa7af5f-d184-4272-93a4-7601c3334819/Documents/kriminalpolitiskt-program.pdf>

Nya Moderaterna (2018) *Nu tar vi tag i Sverige valmanifest 2018* Tryck: Strokirk-Landströms

Riksdagens protokoll 2014/15:20. Tillgänglig: <https://data.riksdagen.se/fil/F8D9432F-6243-42CA-87AC-71D1EDA05DBB>